

KÉRDÉSEK A BIZTOSJELÖLTHÖZ

Hadja LAHBIB

Felkészültség és válságkezelés Egyenlőség

1. Általános alkalmasság, európai elkötelezettség és személyes függetlenség

Milyen személyes képességekkel és tapasztalatokkal rendelkezik, melyek különösen alkalmassá teszik Önt arra, hogy biztosként előmozdítsa – elsősorban azon a területen, amelynek felelőse lenne – az általános európai érdekeket? Hogyan járul majd hozzá a Bizottság politikai iránymutatásainak végrehajtásához? Hogyan valósítja majd meg a nemek közötti egyenlőség érvényesítését, és hogyan építi be a nemek közötti egyenlőség szempontjait a tárcájához tartozó valamennyi szakpolitikába? Hogyan valósítja majd meg az ifjúsági szempontok érvényesítését?

Függetlenségére vonatkozóan milyen biztosítékokkal tud szolgálni a Parlamentnek, és hogyan biztosítaná, hogy semmilyen múlt-, jelen- vagy jövőbeli tevékenysége ne ébresszen kétséget a Bizottságon belüli feladatkörének ellátásával kapcsolatban?

Szakmai pályafutásom jelentős részét azzal töltöttem, hogy beutaztam a világot; főként válság vagy háború sújtotta országokban jártam, mint Afganisztán, a Közel-Kelet országai vagy a Kongói Demokratikus Köztársaság, hogy megértssem a helyzetet, és képes legyek a megfelelő kérdéseket feltéve tudósítani róla. 2022-ben lehetőséget kaptam arra, hogy a válaszadásból is kivegyem a részemet, és gyakorlati tapasztalataimat kül- és Európa-ügyi miniszterként Belgium javára kamatoztassam.

Megbízatásom igencsak intenzív időszakra esett: több válságot és háborút kellett kezelnem – például Ukrajnában és a Közel-Keleten, hogy csak ezt a kettőt említsem. Ezt a periódust továbbá olyan jelentős természeti katasztrófák fémjelzték, mint a törökországi és szíriai földrengés.

A külföldi válságok és katasztrófák kezelését célzó belga gyorsreagálású struktúra – a B-FAST – elnökeként más érintett minisztertársaimmal együtt koordináltam a sürgősségi segítségnyújtást és a szakértők kiküldését a válság sújtotta lakosság támogatása érdekében. Vezetésemmel sor került a B-FAST rendszer megerősítését és a jövőbeli kihívásokra való felkészülését szolgáló reformra.

E válságok következtében jelentős munka hárult konzuli szolgálatainkra belga és európai polgáraink támogatása érdekében, különös tekintettel a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő személyekre.

E válságok, legyen bár szó éghajlati, humanitárius vagy egészségügyi válságról, az elkövetkező években várhatóan csak szaporodni fognak Európában éppúgy, mint a világ más pontjain.

Biztosi kinevezésem esetén segíteni fogok az európaiak védelmezésében azáltal, hogy jobban felkészítem őket a válságok előrejelzésére, megelőzésére vagy az azokra való hatékony reagálásra, miközben – a nemzetközi jog és a nemzetközi humanitárius jog elveivel összhangban – a rászorulókat támogatásával közvetítjük értékeinket a világ többi része felé is.

Azáltal, hogy az Európai Unió lakosságát felkészítjük arra, hogy együtt nézzen szembe mind a természeti, mind az ember okozta katasztrófákkal, a konfliktusokkal és a válságokkal, az Uniónk alapját képező értékeket és elveket erősítjük meg, valamint hozzájárulunk egy összetartóbb és igazságosabb világ és egy olyan Unió megteremtéséhez, amely védelmezi polgárait, és egyenlő jogokat és lehetőségeket kínál számukra.

Egész életemben küzdöttem az előítéletek ellen. Mivel olykor magam is áldozata voltam, pontosan tudom, milyen észrevétlen és alattomos is lehet a megkülönböztetés. Véleményem szerint az egyenlőtlenesség elleni küzdelem legjobb módja, ha minden megkülönböztetést átfogóan kezelünk, és ebbe minden ágazatot bevonunk.

Senki sincs nálam jobban meggyőződve arról, hogy csakis egy megkülönböztetésmentes társadalom adhat olyan alapot, amely származástól, státusztól függetlenül mindenki számára lehetővé teszi a szabad életet és a bennünk rejlő lehetőségek teljes kibontakoztatását. Bárhol jártam a világban, minden küldetésem során szorgalmaztam a civil társadalmi szervezetekkel való együttműködést az egyenlőség és az ahhoz való jog előmozdítása érdekében, hogy mindenki önmaga lehessen.

Külügyminiszterként büszke vagyok arra, hogy támogathattam az afgán nőket a szabadságért folytatott küzdelmükben, és segíthettem reflektorfénybe állítani az LMBTIQ-személyek jogait azokban az országokban, ahol a Pride-felvonulásokat még mindig tiltják.

Elkötelezettségem szilárd marad az egyenlőségért felelős biztosként eltöltött hivatali időm alatt is. A biztosi testületbeli kollégáimmal együtt fogom irányítani a nemek közötti egyenlőség szempontjainak az uniós szakpolitikákban, jogszabályokban és finanszírozási programokban való érvényesítésével kapcsolatos munkát. Példát fogok mutatni, és gondoskodni fogok arról, hogy általánosan érvényesüljön a nemek közötti egyenlőség a válságkezelés és a válsághelyzetekre való felkészültség területén, valamint fokozni fogom a válsághelyzetekre adott válaszlépések hatékonyságát és befogadó jellegét.

Végezetül, az Európai Unió Tanácsának belga elnöksége alatt megtiszteltetés volt számomra, hogy szorosan együttműködhettem valamennyi kormányzati szinttel. Az e munka során a felek részéről tapasztalt érzékeny hozzáállást Uniónk erősségének tekintem. Belgium tökéletesen betöltötte a „becsületes közvetítő” szerepét, ami lehetővé tette számunkra, hogy – az összes érintett szereplővel, köztük az Európai Parlamenttel együttműködve – mintegy 70 jogalkotási kezdeményezést hozzunk tető alá.

Meggyőződésem, hogy eddigi pályafutásomnak és készségeimnek köszönhetően hathatósan hozzá tudok járulni az általános európai érdekhez és ahhoz, hogy közösen építsünk egy olyan Európát, amely képes gyorsan és hatékonyan reagálni a válságokra. Hozzá tudok járulni továbbá az európaiak életét még mindig megnehezítő akadályok és egyenlőtlenségek leküzdéséhez.

Eddigi pályafutásom során nagy hangsúlyt fektettem az ifjúsággal való együttműködésre, mivel az általunk kialakított szakpolitikák és az általunk hozott döntések jelentős hatással lesznek a jövőjükre. Prioritásként fogom ezért kezelni a polgárokkal és az érdekelt felekkel folytatott párbeszédet, valamint céloim aktívan együttműködni a fiatalokkal az éves ifjúságpolitikai párbeszéd keretében, amelyek közül az elsőt hivatalba lépésem első 100 napján belül tervezem megtartani.

Megerősítem azon kötelezettségvállalásomat, hogy teljes mértékben tiszteletben tartom az EUSZ 17. cikkének (3) bekezdését, valamint az EUMSZ 245. és 339. cikkét. Kötelezettséget vállalok arra, hogy tájékoztatom a Bizottság elnökét minden olyan helyzetről, amely hivatalos feladataim ellátása során összeférhetlenséghez vezethet, valamint vállalom, hogy nem fogadok el semmilyen iránymutatást és utasítást semmilyen külső féltől.

A biztosok magatartási kódexében előírt érdekeltiségi nyilatkozatom hiánytalan és nyilvánosan hozzáférhető, és szükség esetén aktualizálom. Ezzel kapcsolatban kötelezettséget vállalok arra is, hogy eleget teszek a magatartási kódexben meghatározott átláthatósági kötelezettségeknek, azaz csak az átláthatósági nyilvántartásban szereplő szervezetekkel, illetve személyekkel találkozom.

2. A tárca irányítása és együttműködés az Európai Parlamenttel

Kötelezettséget tud-e vállalni arra, hogy megfelelően tájékoztatja a Parlamentet saját és az irányítása alá tartozó szervezeti egységek tevékenységeiről? Milyen szempontból tekinti magát elszámoltathatónak a Parlament előtt?

Milyen konkrét kötelezettségvállalásokat kíván tenni a Parlamenttel végzendő közös munka és a Parlamentben – bizottsági és plenáris üléseken – való jelenlét, az átláthatóság, az együttműködés, valamint a Parlament álláspontjainak és jogalkotási kezdeményezésekre vonatkozó kéréseinek tényleges nyomon követése tekintetében? Készen áll-e arra, hogy a tervezett kezdeményezésekkel és a folyamatban lévő eljárásokkal kapcsolatban a Parlamentet – a Tanáccsal egyenrangú félként – naprakész információkkal és dokumentumanyaggal lássa el?

A felkészültségért, válságkezelésért és az egyenlőségért felelős biztosi kinevezésem megerősítése esetén – a megválasztott elnök politikai iránymutatásaival összhangban – teljes politikai felelősséget vállalok a megbízólevelemben rám ruházott feladatokért. Ez a portfólió teljes mértékben összhangban áll személyes

értékrendemmel, és elkötelezett vagyok amellett, hogy ezeket a feladatokat nagy odaadással teljesítsem, ami magában foglalja az Önökkel/a Parlamenttel való teljes körű és átlátható együttműködést is.

Az Európai Parlamentet nélkülözhetetlen partnernek tekintem, magamat pedig az Önökkel, európai parlamenti képviselőkkel folytatott folyamatos és átlátható párbeszéd résztvevőjének. Kinevezésem esetén prioritásként fogom kezelni, hogy a Parlamentet rendszeresen tájékoztassam jogalkotási tevékenységeimről, valamint részt vegyek a megbeszéléseken és válaszoljak a hatáskörömbé tartozó szakpolitikákkal kapcsolatos ellenőrző kérdésekre. Úgy vélem, hogy a parlamenti felügyelet elengedhetetlen az elszámoltathatóság és a legitimitás biztosításához, és teljes mértékben elkötelezett vagyok ezen elv tiszteletben tartása mellett.

A megválasztott elnök politikai iránymutatásaival összhangban aktívan részt fogok venni a plenáris üléseken és a bizottsági üléseken, valamint több informális kapcsolattartásban. A hatékony ellenőrzést és a hozzájárulást szolgáló együttműködés érdekében biztosítani fogom az információk következetes áramoltatását az érintett parlamenti bizottságok elnökei részére. A parlamenti bizottságokat be fogom vonni minden, a felelősségi területem alá tartozó jelentősebb ügybe. Szorosan együtt fogok működni az Európai Parlamenttel az EUMSZ 225. cikke szerinti parlamenti állásfoglalások időben történő nyomon követésének biztosítása érdekében is.

A leköszönő Bizottság már számos jogalkotási és nem jogalkotási kezdeményezést dolgozott ki, és ha a tisztségemben megerősítenek, a megbízatásom idején azok végrehajtására kívánok összpontosítani. Meggyőződésem, hogy a Parlament ténylegesen hozzá tud járulni annak biztosításához, hogy a polgárok és a vállalkozások a gyakorlatban élvezhessék az uniós politikák és jogszabályok előnyeit.

A felkészültség és a válságkezelés területén – biztosi kinevezésem megerősítése esetén – feladataim közé fog tartozni az EU azon képességének megerősítése, hogy hatékonyan és időben reagáljon a válságokra. A válsághelyzetekre való felkészültségre vonatkozó uniós stratégia céljának tényleges megvalósítása érdekében a terveim között szerepel, hogy az illetékes bizottságokkal és az egyes európai parlamenti képviselőkkel együttműködve kidolgozzak egy, az összes veszélyre, valamint a társadalom egészére kiterjedő megközelítést.

Emellett nagy jelentőséget tulajdonítok a biztosi testületen belüli kollektív döntéshozatal elvének, és szilárd meggyőződésem, hogy az EU globális szintű jelenlétét és befolyását, nemcsak a válságkezelés, a felkészültség és a reagálás témájában erősíthetjük, hanem az egyenlőség és a humanitárius elvek világszerte történő előmozdítása terén is, a portfóliómmal összhangban nagy hangsúlyt helyezve a törekeny társadalmakra.

Az intézményközi együttműködés létfontosságú az uniós rendszer zökkenőmentes működése, valamint döntéshozatali folyamatainak hatékonysága és legitimitása szempontjából. Az európai polgárok szolgálatában álló hatékony partnerség biztosítása érdekében a többi uniós intézménnyel folytatott munkámat a nyitottság, a kölcsönös bizalom és a rendszeres információcsere elve köré épülő megközelítés alapján fogom végezni.

Tisztában vagyok azzal, hogy az uniós jogalkotási folyamat során rendkívül fontos az átláthatóság, és teljes mértékben be fogom tartani a Bizottságnak az érdekképviselőkkel való találkozókra vonatkozó nagyon szigorú normáit. Az ilyen találkozókra vonatkozó információkat ezért rendszeresen közzéteszük és biztosítjuk, hogy ezekről mind a Parlament, mind a polgáraink megfelelő tájékoztatást kapjanak.

A Fejlesztési Bizottság kérdései

3. A humanitárius segítségnyújtás finanszírozási hiánya

Milyen konkrét intézkedéseket fog hozni a növekvő humanitárius segítségnyújtás finanszírozási hiányának csökkentése érdekében, többek között az EU éves és többéves költségvetésén belül, valamint a tagállamokkal való stratégiai koordináció révén a humanitárius segítségnyújtás finanszírozási hiányának kezeléséről szóló tanácsi következtetések végrehajtása érdekében, különösen a humanitárius segítségnyújtás innovatív finanszírozási modelljeinek előterjesztése és a „donorok – köztük a feltörekvő és potenciális donorok, valamint a hasonlóan gondolkodó partnerek – közötti méltányosabb felelősségvállalás” elérése érdekében? Hogyan kívánja konkrétan „a humanitárius ellátási láncok fokozottabb stratégiai megközelítését” kialakítani, és konkrétan mit jelent „a közös megközelítések és költségmegtakarítások ösztönzése”? Figyelembe véve a humanitárius elveket, Ön milyen lépéseket fog tenni annak biztosítása érdekében, hogy az EU humanitárius költségvetése védve legyen a politikai vagy gazdasági célú átcsoportosításokkal szemben, és lesz-e keret a humanitárius finanszírozási előirányzatok hatékonyságának nyomon követésére és a tervezett eredmények elérésére vonatkozó elszámoltathatóságra? Mit fog tenni annak érdekében, hogy a humanitárius segítség minél nagyobb arányban közvetlenül a helyi szereplőkhöz jusson el?

A rászorulóknak száma folyamatosan nő. E kihívás kezeléséhez közös erőfeszítésekre van szükség a különböző szinteken, amint az megállapításra került az „Unió humanitárius segítségnyújtás: új kihívások, régi elvek” című 2021. évi közleményben, amely egy sor intézkedést javasol a humanitárius finanszírozási hiány kezelésére, ideértve az erőforrásalap bővítését, a humanitárius partnereket még inkább támogató környezet kialakítását, a válságok kiváltó okainak kezelését, a humanitárius szükségletek mérséklését, valamint a humanitárius segélyek hatékony és eredményes célba juttatásának ösztönzését a Team Europe megközelítés keretében.

Kinevezésem esetén az EU humanitárius szerepvállalásának fáradhatatlan szószólója leszek, és biztos vagyok abban, hogy e téren megbízatásom teljes időtartama alatt számíthatok az Európai Parlament és Tanács töretlen támogatására. A legjelentősebb adományozónak jó példával kell elől járnia, és senkit sem szabad hátrahagynia. Biztosíthatom Önöket arról, hogy minden olyan alkalommal, amikor a humanitárius helyzet ezt szükségessé teszi, azon fogok munkálkodni, hogy teljes mértékben felhasználjuk a rendelkezésre álló forrásokat. Meg fogom erősíteni az EU humanitárius szükséghelyzeti reagálási eszközeit annak érdekében, hogy megfelelő típusú eszközökkel, tudással és szakértelemmel rendelkezünk, amelyek igazodnak az új realitásokhoz.

Emellett ösztönözni fogom a tagállamokat annak az önkéntes célnak a tiszteletben tartására, hogy a bruttó nemzeti jövedelem 0,07%-át (azaz a hivatalos fejlesztési támogatás 10%-át) fordítsák humanitárius segítségnyújtásra. Az uniós tagállamok hozzájárulásainak szintje igen eltérő, ami de facto gyengíti Európa humanitárius tevékenységének hatását és a harmadik országok hozzájárulásának növelésére irányuló fellépését. Kész vagyok nyomon követni a tagállamok által e tekintetben elért eredményeket, és rendszeres szakpolitikai szintű megbeszéléseket fogok folytatni az uniós és globális szintű stratégiai koordináció biztosítása érdekében (pl. az európai humanitárius fórum keretében).

Ebben a központi kérdésben együtt fogok működni Önökkel; a költségvetési hatóság parlamenti ágának képviselőivel. Számítok arra, hogy közös fellépéssel meggyőzhetjük a kormányokat és a nemzeti parlamenti képviselőket arról, hogy nyújtsanak megfelelő humanitárius finanszírozást.

Azon kell munkálkodnunk, hogy kiszélesítsük a nemzetközi adományozói bázist. Meggyőződésem, hogy ez a bevonást célzó folyamatos és együttes fellépéssel érhető el, különösen a G20-ak és más nemzetközi együttműködő partnerek vonatkozásában.

Azon fogok fáradozni, hogy az állami adományozáson túl a magánszektort is hatékonyabban bevonjam ezekbe a kezdeményezésekbe. A cél egyrészt annak feltérképezése, hogy a magánforrások miként egészíthetik ki a humanitárius finanszírozást, másrészt pedig az, hogy tovább javítsuk az uniós vállalkozások hírnevét, amelyet a vállalati társadalmi felelősségvállalás éllovasaiként vívtak ki maguknak.

A humanitárius finanszírozás mellett hasonlóképpen fontos a humanitárius szükségletek mérséklése (pl. a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdítása, a katasztrófákra való felkészültség és a megelőző intézkedések fokozása, valamint az instabil országok rezilienciájának megerősítése révén), valamint az általunk nyújtott segítség hatékonyságának és eredményességének fokozása.

Ennek szellemében és a megbízólevéllel összhangban ki fogom dolgozni a humanitárius ellátási láncok fokozottabb stratégiai megközelítését. Például arra fogom ösztönözni a humanitárius partnereket, hogy közösen szerezzék be a segélyszállítmányokat, mozdítsák elő a felkészültséget és a készletek optimalizálását, vonják össze a szállítási megoldásokat, osszák meg a szakértelmet és használjanak közös digitális eszközöket. A közös beszerzés mérsékelni fogja a szűkös erőforrásokért folyó verseny miatt kialakult magas árakat. A készletekkel kapcsolatos információk megosztása biztosítani fogja, hogy konkrét válsághelyzet esetén rendelkezésre álljanak a megfelelő eszközök ott, ahol azokra valóban szükség van. A szállítási megoldások összevonása csökkenteni fogja a szállítási költségeket és a célba juttatási késedelmeket. A környezettudatosabb reagálás keretében sor kerülhet újrafeldolgozott termékek és megfelelő hulladékgazdálkodási rendszerek igénybevételére. Ez csupán néhány példa arra, hogy a humanitárius ellátási lánc és a logisztika stratégiai megközelítése hogyan eredményezhet költségmegtakarítást, teheti célzottabbá a kedvezményezetteknek nyújtott segítséget és biztosíthatja a hatékony költségvetési gazdálkodást.

Emellett az eddig elvégzett munkára építve folytatni fogom az EU humanitárius szükséghelyzeti reagálási eszközeinek megerősítését az operatív hiányosságok megszüntetése és a segélyek rászorulókhöz való gyors eljuttatásának megkönnyítése érdekében.

Kiemelném, hogy kinevezésem esetén gondoskodni fogok arról, hogy az uniós humanitárius forrásokat továbbra is a humanitárius elvekkel összhangban és a szükségletek alapján, megbízható, tényeken alapuló módszertan szerint osszák el. A korszerű és megerősített uniós költségvetésnek jobban kell fókuszálnia azokra a területekre, ahol a legnagyobb szükség van az uniós fellépésre, és a forrásokat rugalmasan kell felhasználni. Vezetésem alatt a rászorulókat támogatása lesz az uniós humanitárius segítségnyújtás egyetlen irányadó szempontja. A nyomon követés és az értékelés továbbra is elengedhetetlen az elszámoltathatóság, valamint az uniós humanitárius beavatkozások hatékonyságának és eredményességének biztosítása szempontjából.

Elismerve a minőségi finanszírozás értékét a humanitárius tevékenység hatékonyságának és eredményességének biztosításában, a célzottabb és megerősített uniós költségvetés elő fogja segíteni a humanitárius szükségletek kezelését és a segítségnyújtás folytonosságát elhúzódó válságok esetén.

Végezetül a Nagyszabású egyezség keretében tett uniós kötelezettségvállalásokkal összhangban továbbra is támogatni fogom a lokalizációs menetrendet. Végrehajtó partnereinkkel (többek között az ENSZ-szel, nemzetközi szervezetekkel és nem kormányzati szervezetekkel) szoros együttműködésben és a meglévő jogi kerettel összhangban továbbra is azon fogok munkálkodni, hogy – például az országspecifikus összevont források támogatása révén – növeljük azoknak a forrásoknak arányát az uniós humanitárius finanszírozáson belül, amelyeket a lehető legközvetlenebbül juttatunk el a helyi szervezetekhez. Következésképpen támogatni fogom továbbá a helyi partnerek kapacitásépítését, és elő fogom mozdítani bevonásukat és szerepvállalásukat a humanitárius fellépés valamennyi szakaszában, a katasztrófavédelmi felkészültségtől és a megelőző intézkedésektől kezdve a szükségletek felmérésén, a prioritások meghatározásán és a reagálási szakasz kialakításán át a tudásmegosztásig és a koordinációs mechanizmusokban való részvételig. Mindezt a Bizottság nemrégiben kiadott „A helyi szolgálatokkal való méltányos partnerségek előmozdítása a humanitárius helyzetekben” című iránymutatása is tükrözi.

4. A humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke közötti kapcsolat

Hogyan fog munkálkodni az EU fejlesztési, humanitárius és béketeremtő intézkedései – többek között az összes uniós szereplő – közötti koordináció, együttműködés és koherencia fokozásán, valamint hogyan fog együttműködni a helyi közösségekkel, a civil társadalmi szervezetekkel és más érdekelt felekkel olyan stratégiák kidolgozásában, amelyek a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke közötti kapcsolattal foglalkoznak? A nemzetközi partnerségekért felelős biztossal és az összes érintett bizottsági szolgálattal együtt ki fog-e dolgozni szakpolitikai iránymutatást és konkrét mechanizmusokat „az instabilitással kapcsolatos, a Bizottság egészére kiterjedő integrált megközelítés” keretében annak biztosítása érdekében, hogy a fejlesztési erőfeszítések hozzájáruljanak mind az instabilitás kiváltó okainak kezeléséhez, mind a közösségek rezilienciájának növeléséhez, hogy olyan fenntartható eredményeket érjenek el, amelyek kizárólag humanitárius fellépéssel nem érhetők el, és hogyan tervezi mérni ezen erőfeszítések hatékonyságát? E tekintetben kötelezettséget vállal-e arra, hogy fellendíti a megelőző intézkedésekbe történő beruházásokat, és hogy a nemzetközi partnerségekért felelős biztossal együttműködve közös uniós politikát dolgoz ki az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciára vonatkozóan, különös tekintettel az instabil és a konfliktusok sújtotta helyzetekre?

Tekintettel az Ön számára kijelölt tárca széles körére és a humanitárius válságok növekvő számára, hogyan kívánja biztosítani, hogy kellő figyelmet fordítsanak a humanitárius segítségnyújtás és a humanitárius diplomácia külső dimenziójára, és különösen az elfeledett válságokra? Milyen intézkedéseket fog hozni a nemzetközi humanitárius jog betartásának és tiszteletben tartásának előmozdítása érdekében?

A kihívások – különösen az elhúzódó válsághelyzetek esetében – túl nagyok ahhoz, hogy a humanitárius szereplők önállóan járhassanak el. Az életmentés kiemelkedően fontos, de az EU-nak hozzá kell járulnia a konfliktusok megoldásához, a politikai feszültségek enyhítéséhez, a társadalmi kohézió helyreállításához, a környezeti kockázatok csökkentéséhez, valamint a reziliencia és a biztonság fokozásához is.

Napjaink összetett válsághelyzeteiben a megelőzési, kárenyhítési és helyreállítási intézkedések nem egyértelmű lineáris sorrendben követik egymást, hanem gyakran egyidejűleg van ezekre szükség. Ehhez mindannyiunknak készen kell állnunk arra, hogy egyrészt koherens és együttműködésen alapuló módon reagáljunk a humanitárius szükségletekre, elegendő finanszírozást biztosítsunk és kezeljük a kiszolgáltatottságot, másrészt pedig foglalkozzunk az instabilitás és a konfliktusok kiváltó okaival, és megteremtjük a stabilitás és a tartós megoldások alapjait.

Lényeges továbbá, hogy nagy hangsúlyt helyezünk a rezilienciaépítésre és a konfliktusok megelőzésére. Ez hatalmas előnyökkel jár az érintett lakosság számára: korlátozza a válság hatását, megkönnyíti a béketeremtő

erőfeszítéseket, a válságot követően pedig a fejlesztésre való áttérést. Ennek eléréséhez elengedhetetlen, hogy közös megközelítésbe helyezzük a sebezhetőség és a szükségletek felmérését.

Kinevezésem esetén azon fogok dolgozni, hogy az instabilitással kapcsolatban a Bizottság egészére kiterjedő integrált megközelítést alakítsak ki, elsősorban közös elemzési és reagálási stratégia révén. Szorosan együttműködve többek között a főképviselővel/alelnökkel és a nemzetközi partnerségekért felelős biztossal, képesek vagyunk biztosítani a humanitárius válsághelyzetekre való gyors reagálást, hozzájárulhatunk a nemzetközi partnerségek hatékony kezeléséhez, valamint kezelni tudjuk az instabilitás és a konfliktusok kiváltó okait a humanitárius szükségletek mérséklése érdekében. Ez a stratégia biztosítani fogja a globális politikai döntéshozatal, a regionális szerepvállalás és az országspecifikus válaszok közötti összhangot. Szorgalmazni fogom, hogy az EU gyorsan és hatékonyan reagáljon a válsághelyzetekre; ehhez mozgósítsa az összes rendelkezésre álló eszközt, hangolja össze a szakpolitikákat mind az azonnali, rövid távú szükségletek, mind a hosszú távú intézkedések tekintetében, valamint biztosítsa az uniós tagállamokkal való koordinációt. Természetesen gondoskodnunk kell intézkedéseink elszámoltathatóságáról és az elért eredmények nyomon követéséről. Az instabilitással foglalkozó keretrendszernek ezért egy nyomonkövetési mechanizmust is tartalmaznia kell, amely lehetővé teszi szerepvállalásunk rendszeres értékelését és szükség esetén kiigazítások előterjesztését. Ennek érdekében aktívan együtt kívánok működni a más uniós szolgálatokkal és intézményekkel (EKSZ, Tanács és Európai Parlament) dolgozó kollégákkal.

Azon fogok munkálkodni, hogy fokozzuk a katasztrófavédelmi felkészültségbe és a megelőző intézkedésekbe történő beruházásokat, és együtt fogok működni az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó terv végrehajtásával foglalkozó érintett bizottsági szervezeti egységekkel az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia megerősítése érdekében, különös tekintettel az instabil és a konfliktusok sújtotta helyzetekre. Ennek során ki fogjuk alakítani majd az együttműködés javításának megfelelő módszereit annak érdekében, hogy koherensen és összehangolt módon fokozzuk a katasztrófavédelmi felkészültségbe és a megelőző intézkedésekbe történő kollektív beruházásainkat, és reziliensebbé tegyük azokat az éghajlatváltozás hatásaival szemben, egyúttal pedig nagy figyelmet szentelünk a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévőknek.

Továbbra is támogatni fogom az ENSZ erőfeszítéseit a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke közötti kapcsolat rendszerszintű érvényesítése terén annak érdekében, hogy az uniós finanszírozáson túlmutató hatást érijünk el.

Biztosíthatom Önöket arról, hogy a számomra kijelölt portfólió széles hatóköre büszkeséggel tölt el, és egyben lehetőséget is kínál arra, hogy a szolidaritás értékei és szelleme által vezérelt különböző munkaterületek közötti szinergiák kiépítésére összpontosítsak. A humanitárius segítségnyújtás megbízatásom teljes időtartama alatt kiemelt prioritást jelent majd számomra, már csak azért is, mert a világszerte tapasztalható rettenetes humanitárius helyzet megköveteli ezt.

A humanitárius segítségnyújtásért felelős biztos nézőpontjából nem létezik „elfeledett válság”. Ennek szellemében arra fogok törekedni, hogy a humanitárius segítségnyújtásra szánt eredeti költségvetés legalább 15%-át olyan válságokra fordítsuk, amelyek nem állnak a nemzetközi érdeklődés homlokterében. Az e válsághelyzetekben jelentkező azonnali szükségletek elhanyagolása súlyosbíthatná a szenvedést és veszélyeztetné az emberi méltóságot. Remélem, hogy e kötelezettségvállalás fenntartása és szorgalmazása révén az EU példáját több donor is követi majd.

A nemzetközi humanitárius jog, amely alapvető védelmet biztosít a fegyveres konfliktusok által érintett polgári lakosság számára, továbbra is relevánsabb, mint valaha. Sajnálatos módon az elmúlt években a nemzetközi humanitárius jog megsértése kivétel helyett egyre inkább szabállyá vált, ami súlyos következményekkel járt a polgári lakosságra és a polgári infrastruktúrára nézve, megakadályozta, hogy a humanitárius segítségnyújtás eljusson a rászorulókhöz, és egyre több áldozatot követelt a segélyszervezetek dolgozói között. Ezért meg vagyok győződve arról, hogy egyesítenünk kell erőinket, és meg kell kettőznünk a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdítására irányuló erőfeszítéseinket. Ez a szabályokon alapuló nemzetközi rend megőrzéséhez és a növekvő humanitárius szükségletek kezeléséhez is elengedhetetlen.

Kiemelt szakpolitikai feladat számomra, hogy előmozdítsam a nemzetközi humanitárius jog elismertségét, ebből következően maradéktalanul latba vethetjük az EU befolyását, és megerősíthetjük az uniós humanitárius diplomáciát és a Team Europe megközelítést. Ezzel összefüggésben a főképviselővel/alelnökkel együtt beavatkozásaink hatásának fokozására irányuló tervet kívánok kidolgozni, amely a nemzetközi humanitárius jogra, a polgári lakosság konfliktusok során történő védelmére és a humanitárius segítség célba juttatására helyezi a hangsúlyt. Az EU-nak és tagállamainak határozottabban kell fellépniük. Biztosíthatom Önöket arról, hogy

határozottan fel fogok szólalni a nemzetközi humanitárius jog megsértése ellen, függetlenül attól, hogy az hol következik be, és támogatni fogom azokat az ilyen jogsértések megelőzésére irányuló intézkedéseket. Készen állok arra, hogy az uniós tagállamokkal együtt előmozdítsam a nemzetközi humanitárius jogot a diplomáciai missziók, valamint a többoldalú fórumokon tartott magas szintű rendezvények és az európai humanitárius fórum keretében. Azt is fontosnak tartom, hogy továbbra is szorosan együttműködjek a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságával (ICRC) a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdítása és megsértésének megelőzése terén. Megbízatom ideje alatt támogatni fogom azokat az intézkedéseket, amelyek megerősítik a nemzetközi humanitárius jog nyomán követését, és előmozdíják a tényeken alapuló érdekérvényesítést.

A humanitárius diplomáciai szerepvállalás nem újdonság az EU számára. Már most is tevékenyen részt veszünk az érdekérvényesítési és diplomáciai erőfeszítésekben, amelyek célja, hogy a humanitárius hozzáférés biztosítása a konfliktusövezetekben és a nemzetközi humanitárius jog megsértésének megelőzése – amilyen például az éhezés háborús fegyverként való alkalmazása –, valamint a humanitárius és egészségügyi dolgozók támadásokkal szembeni védelme. Az új kihívások azonban határozottabb és összehangoltabb megközelítéseket tesznek szükségessé. Szisztematikusabb és összehangoltabb megközelítést szeretnék kialakítani valamennyi érintett uniós szereplő részvételével. Ennek jegyében várakozással tekintek az elé, hogy a tagállamokkal és az Európai Parlammal együttműködve határozott Team Europe megközelítést alakítsunk ki egy sokak számára életbevágó fontosságú kérdésben.

5. Az élelmiszer-ellátás bizonytalansága és az alultápláltság

Hogyan fogja megerősíteni az éhezés és az alultápláltság, valamint az éghajlatváltozás hatásainak kezelésére szolgáló uniós vészhelyzet-reagálási mechanizmusokat? Konkrétan, tekintettel Oroszország ukrajnai háborújának az ukrán gabonaexportra gyakorolt pusztító hatására, hogyan kívánja tovább biztosítani a fejlődő országokba irányuló exportot annak érdekében, hogy megelőzze a globális élelmiszer-ellátás bizonytalanságának súlyosbodását? A vészhelyzetre való azonnali reagáláson túl milyen hosszú távú megoldásokat javasol az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának és az alultápláltság mögöttes okainak kezelésére a szélesebb körű fejlesztési politikák részeként és nemzetközi partnereinkkel szoros együttműködésben? Hogyan kíván együttműködni az EKSZ-szel és a tagállamokkal az éghajlatváltozás és a konfliktusok okozta éhínség megelőzésére és az elszámoltathatóság fokozására irányuló uniós erőfeszítések fokozása érdekében olyan helyzetekben, amikor az éhezést háborús fegyverként alkalmazzák?

Az EU az egyik vezető humanitárius donator, és az élelmezési segély az első számú olyan szükséglet, amelyet az uniós humanitárius segítségnyújtásnak ki kell elégítenie. Az EU csak az elmúlt két évben több mint 1,7 milliárd eurót különített el humanitárius élelmezési segélyre, a leginkább rászoruló, különösen a szubszaharai Afrikában található országokra összpontosítva.

A szükségletek azonban folyamatosan növekednek: az elmúlt években drámaian nőtt és rekordszintet ért el az élelmiszer-ellátás bizonytalansága. Ennek hátterében a konfliktusok és a bizonytalanság áll, amit tovább súlyosbít a gazdasági visszaesés és az éghajlatváltozás, valamint Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújának hatása, míg a szegénység és az egyenlőtlenség egyre nagyobb mértéket ölt. Ezért az elkövetkező években valószínűleg alapvető fontosságú marad az élelmezési segély megfelelő szintjének fenntartása, és eltökélt szándékom biztosítani, hogy az EU eleget tegyen ennek az elvárásnak. A finanszírozás azonban önmagában nem elegendő. Meggyőződésem, hogy az élelmezési segélyt hatékonyabban kell eljuttatunk a rászorulókhhoz, fokozva annak célzottságát és egyre nagyobb mértékben alkalmazva készpénzalapú támogatást, mivel az kevésbé lealacsonyító, olcsóbb és hozzájárul a helyi gazdaságok rezilienciájához. Ki kell használnunk a digitális eszközöket is, és elő kell mozdítanunk a megelőző intézkedéseket.

Természetesen a humanitárius segítségnyújtás önmagában nem képes megoldani az éhezés problémáját. Olyan transzformatív megközelítést kell alkalmaznunk, amely integrálja egyrészt a békét, a megelőzést és a fejlesztést célzó intézkedéseket, másrészt pedig az élelmiszer-ellátási bizonytalanság és az alultápláltság ördögi körének megtörésére irányuló nagyszabású sürgősségi erőfeszítéseket. Az élelmezési válságok kiváltó okainak és következményeinek kezelése érdekében meg fogom erősíteni az együttműködést és a koordinációt a humanitárius, a fejlesztési és a béketeremtő szereplők között, valamint a főképviselel/alelnökökkel és a nemzetközi partnerségekért felelős biztossal. Az élelmezési segélyt ötvözni kell a fenntartható mezőgazdasági és élelmiszer-termelésbe, illetve az éghajlatváltozás élelmiszer-termelésre gyakorolt hatásának enyhítését célzó korai előrejelző rendszerekbe történő hosszabb távú beruházásokkal, valamint az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának egyik fő kiváltó okát képező konfliktusok megoldására irányuló határozott diplomáciai erőfeszítésekkel.

Ennek keretében – a megbízólevelemben foglaltaknak megfelelően – uniós szinten együtt fogok működni a biztonsági testület többi tagjával az instabilitásra vonatkozó átfogó megközelítés kialakítása [bővebben a 4. kérdésre adott válaszban] érdekében, amelynek célja az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens élelmiszerrendszerek létrehozására irányuló megfelelő beruházások biztosítása, és annak további szorgalmazása – a tagállamok körében is –, hogy ez kiemelt szempont maradjon valamennyi uniós élelmiszeri segélyünkben. Készen állok arra is, hogy további lépéseket tegyek az élelmiszer-ellátás globális bizonytalanságára reagáló 2022. évi Team Europe stratégia működőképessé tétele érdekében, arra törekedve, hogy az uniós szolgálatok és a tagállamok humanitárius és fejlesztési szereplői közös eredményeket érjenek el.

Gondoskodni fogok arról, hogy a nemzetközi humanitárius jog betartása, valamint az éhezés háborús fegyverként történő alkalmazását elítélő 2417. sz. ENSZ BT-határozat maradéktalan végrehajtása érdekében az EU határain túl is folytassuk szerepvállalásunkat a globális élelmiszerbiztonsági platformok és kezdeményezések keretében, például az élelmiszeri válságokkal foglalkozó globális hálózatban. Továbbra is fel fogom hívni a közvélemény figyelmét azokra helyzetekre, amikor az éhezést háborús fegyverként alkalmazzák, és ilyenkor síkra fogok szállni az elszámoltathatóság és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartása mellett. Ezen érdekérvényesítési törekvés során a főképviselővel/alelnökkel és a tagállamokkal is együtt fogok működni, és minden követ megmozgatok annak érdekében, hogy e kérdésben betartsák a humanitárius jogot. Ezt a szemléletmódot a humanitárius diplomácia terén is érvényesíteni fogom [bővebben a 4. kérdésre adott válaszban].

Szükségünk van a humanitárius hozzáférésre, és biztosítanunk kell, hogy az élelmiszerbiztonság továbbra is prioritás maradjon. Oroszország Ukrajna elleni inváziója jelentősen súlyosbította a globális élelmiszerbiztonsági válságot, mivel áremelkedést és piaci zavarokat okozott. A 2022 óta működő EU–Ukrajna szolidaritási folyosók és az Ukrajna számára 2023-ban megnyitott fekete-tengeri folyosó nélkülözhetetlenek az ukrán élelmiszerexport célba juttatásához és a világpiaci árak stabilizálásához. Az EU-nak a továbbiakban is ki kell tartania ezeket mellett. Egyúttal gondoskodnunk kell arról, hogy az élelmiszer – forrásától függetlenül – eljusson a leginkább rászorulókhhoz. Ennek érdekében továbbra is támogatni fogom a hatékony élelmiszeri segélynyújtást, az egyes helyzetekben a leginkább megfelelő megközelítést alkalmazva.

A fenti kihívások kezelése céljából, valamint annak érdekében, hogy az uniós élelmiszeri segély kielégítse a szükségleteket, megbízatásom első hónapjaiban aktualizálni kívánom az élelmiszeri segélyre vonatkozó uniós humanitárius politikai iránymutatásokat.

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság kérdései

6. Hogyan tervezi biztosítani, hogy a jelenlegi és a következő többéves pénzügyi kereten belül elegendő forrás álljon rendelkezésre a válságkezelés és a felkészültség javításához? Hogyan fogja biztosítani a szükséges pénzügyi forrásokhoz való méltányos hozzáférést a gyakori természeti katasztrófákkal, például erdőtüzekkel és aszályokkal szembesülő régiók és közösségek számára? Milyen konkrét intézkedéseket fog javasolni a válsághelyzetekre való felkészültség megerősítésére, különösen az uniós polgári védelmi mechanizmusra (UCPM), a Veszélyhelyzet-reagálási Koordinációs Központra (ERCC) és a RescEU-ra építve? Mi ezen intézkedések konkrét ütemterve, beleértve az uniós polgári védelmi mechanizmus felülvizsgálatát is? Tervezi-e állandóbb erőforrás-állomány létrehozását a különböző típusú katasztrófákra való reagálás érdekében, hasonlóan az erdőtüzek esetére létrehozott állandó mentőflottához? Kifejtené-e részletesen az európai polgári védelmi mechanizmus jellegét és annak az uniós polgári védelmi mechanizmussal való kölcsönhatását? Hogyan fogja ösztönözni a tagállamok közötti együttműködést a kockázatokra, valamint a biztonsági és egészségügyi szükséghelyzetekre való felkészültség javítása érdekében?

Az egyre gyakoribb szélsőséges időjárási események és az Unión belüli biztonsági fenyegetések változó jellege miatt alapvető fontosságú, hogy az EU átfogóbb és integráltabb megközelítést dolgozzon ki a kockázat- és válságkezelésre vonatkozóan.

Kinevezésem esetén biztostársaimmal szorosan együttműködve vezető szerepet fogok vállalni az ambiciózus uniós felkészültségi stratégia kidolgozásában és végrehajtásában, többek között Sauli Niinistö korábbi finn elnök polgári és védelmi felkészültségről szóló különjelentésére építve. A stratégiát már a következő Bizottság megbízatásának korai szakaszában elő kívánom terjeszteni.

Az uniós felkészültségi stratégia a „felkészültség” tág meghatározását vehetné alapul, amely magában foglalná a rezilienciaépítés és a katasztrófakockázat-kezelés fogalmát is, ezáltal átfogó stratégiai és ágazatközi megközelítést

biztosítva az elkövetkező évek katasztrófa- és válságkezeléséhez. A stratégia az alábbi célokat tűzhetné ki: 1. az összes veszélyre kiterjedő megközelítés: a reagálás helyett a proaktív szemléletű válságkezelés felé való elmozdulás uniós szinten; 2. összkormányzati megközelítés: az európai válságkezelés átfogóbb és integráltabb, ágazatokon és kormányzati szinteken átívelő megközelítése, valamint 3. a társadalom egészére kiterjedő megközelítés: a felkészültség és a reziliencia kultúrájának szélesebb körű fejlesztése Európában.

Az uniós polgári védelmi mechanizmus (UCPM), annak Veszélyhelyzet-reagálási Koordinációs Központja (ERCC) és rescEU-képességei az átfogó uniós felkészültségi stratégia fontos elemeit fogják képezni, ezek ugyanis a tagállamok szolgálatában álló bevált, megbízható és hatékony eszközök, amelyek célja a katasztrófák és veszélyhelyzetek megelőzése, az azokra való felkészülés és reagálás.

Terveim szerint ezért az uniós felkészültségi stratégia hatókörén belül meg fogom vizsgálni, hogy szükséges-e kezdeményezni az uniós polgári védelmi mechanizmus, illetve az annak alkotóelemeiként létrehozott Veszélyhelyzet-reagálási Koordinációs Központ és rescEU felülvizsgálatát.

A Veszélyhelyzet-reagálási Koordinációs Központ különösen sikeresnek bizonyult egyrészt a hosszadalmas, összetett és több ágazatot is érintő válsághelyzetekre (pl. Covid19 és Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúja, közel-keleti konfliktus), másrészt pedig az éghajlatváltozás okozta válságokra (vegetációtűz, áradások vagy viharok) való reagálás koordinációja révén. Kinevezésem esetén továbbra is azon fogok munkálkodni, hogy megszilárdítsam az uniós válságkoordinációs központként működő Veszélyhelyzet-reagálási Koordinációs Központot, és megerősítem annak a válságok előrejelzésére, az azokra való felkészülésre és reagálásra vonatkozó képességeit. Ez az ütemezés tekintetében is elsőbbséget fog élvezni.

A rescEU – a polgári védelmi képességek első európai stratégiai tartaléka – az uniós polgári védelmi mechanizmus kulcseleme, és a gyakorlatban is megnyilvánuló uniós szolidaritásról tanúskodik. Alapvető fontosságú e stratégiai tartalék megőrzése és szükség esetén további bővítése. Ugyanakkor fenn kell tartanunk a tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtás szilárd rendszerét, amely immár magában foglalja az önkéntes „európai polgári védelmi eszköztárat”, a szakértők közötti segítségnyújtást és más kapacitásépítési eszközöket.

Kiemelt célom a meglévő rescEU-képességek fenntartása és feltöltése. Ezen túlmenően, tekintettel a gyorsan növekvő éghajlati és biztonsági kockázatokra, szorosan együtt fogok működni a tagállamokkal a rescEU-képességek további bővítése érdekében, például az erdőtüzek oltása, az energetikai berendezések, az egészségügyi ellenintézkedések, valamint az egészségügyi evakuáló és a menedékhelyeket biztosító képességek területén. Meg kell vizsgálnunk az újonnan felmerülő uniós szintű fenyegetésekkel kapcsolatos új képességek fejlesztését is. Ez a katasztrófa-forgatókönyvek szélesebb körében (beleértve az infrastruktúra-meghibásodásokat, a konfliktushelyzeteket és a hibrid fenyegetéseket) javíthatná az uniós felkészültséget. Ezt a kérdést konkrétan az uniós felkészültségi stratégiával kapcsolatos munka keretében fogom megvizsgálni.

Ezen túlmenően az európai polgári védelmi mechanizmus kifejlesztése lesz az uniós felkészültségi stratégia egyik legfontosabb dimenziója. Ebben a kezdeményezésben lehetőséget látok arra, hogy kiküszöböljünk egy jelentős hiányosságot a polgárok és a közösségek saját rezilienciájuk megerősítésében történő szerepvállalása, valamint a polgári-katonai együttműködésben való aktív részvétele tekintetében. Polgáraink, a nem kormányzati szervezetek és a magánszektor társadalmi rezilienciánk megerősítésének kulcspartnerei. Már több tagállamban is megkezdődött a polgári védelem modern koncepciójáról szóló vita. Ezekre az eszmecserékre szeretnék alapozni ahhoz, hogy a tagállamokkal és az Európai Parlamenttel együtt Unió-szerte továbbfejlesszük a társadalmi rezilienciát.

Annak érdekében, hogy építeni lehessen a sikeresnek bizonyult meglévő struktúrákra, és el lehessen kerülni a válságkezelési rendszer további szétaprózódását, a polgári védelmi mechanizmus kialakítása szorosan kapcsolódik majd a meglévő struktúrákhoz, például az uniós polgári védelmi mechanizmushoz és a Veszélyhelyzet-reagálási Koordinációs Központoz, és ki fogja egészíteni azokat.

Ami konkrétan az egészségbiztonságot illeti, az emberekért, készségeikért és felkészültségért felelős ügyvezető alelnök irányítása alatt és az egészségügyért és állatjólétért felelős biztossal szoros együttműködésben azon fogok munkálkodni, hogy megerősítsük az egészségügyi felkészültséget és reagálási képességet az EU-n belül, különösen a népegészségügyi veszélyekkel szembeni egészségügyi ellenintézkedések rendelkezésre állásának támogatására irányuló új stratégia, valamint egy szélesebb körű uniós készletfelhalmozási stratégia révén. Továbbra is elő fogjuk segíteni a tagállamok közötti együttműködést, és támogatni fogjuk őket abban, hogy

nemzeti szinten is magas szintű felkészültséget biztosítsanak. A tervek szerint az új Bizottság megbízatásának első hónapjaiban elfogadásra kerül az egészségügyi válságokra és világjárványokra vonatkozó uniós terv (uniós megelőzési, felkészültségi és reagálási terv), amely biztosítja a tagállamok közötti együttműködést a megelőzés és a felkészültség terén, valamint – ami még fontosabb – a határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyekre való reagálás során. A tervet minden évben megvitatjuk majd a tagállamokkal, és rendszeresen frissíteni fogjuk a folyamatosan változó fenyegetettségi helyzet figyelembevételére érdekében.

A határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyekkel kapcsolatos tagállami együttműködésre az Egészségügyi Biztonsági Bizottság keretében kerül sor, amely az egészségügyre vonatkozó felkészültségi és reagálási keretünk központi eleme, és a jövőben is az marad. Támogatni fogom a válsághelyzetekre való felkészülést szolgáló eszközök további megerősítésére és rendszeres tesztelésére irányuló intézkedéseket. Az említett eszközök közé tartozik egyrészt az uniós korai figyelmeztető és gyorsreagáló rendszer (EWRS), amely megszakítás nélkül biztosít riasztást a határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyek megjelenése vagy terjedése esetén, másrészt az uniós népegészségügyi referencialaboratóriumok, amelyek támogatást nyújthatnak a biológiai fenyegetések gyors észleléséhez, harmadrészt pedig az uniós egészségügyi munkacsoport.

Még előttünk áll a jövőbeli többéves pénzügyi keret és az ahhoz kapcsolódó eszközök kialakítása. Gondoskodni kívánok arról, hogy folytassuk az európai válságkezelésre és polgári felkészültségre vonatkozó határozottabb megközelítés kialakítását, a reagálás helyett a proaktív felkészültség jegyében.

7. Az Ön megbízólevele számos törekvést fogalmaz meg a válságkezelési kapacitás bővítésére. Különös tekintettel az egészségügyi felkészültségre, hogyan kívánja leküzdeni az egyéb programokat – például „az EU az egészségért” és a Horizont Európa programot – érintő közelmúltbeli költségvetési megszorításokkal kapcsolatos finanszírozási kihívásokat, valamint az egymással versengő politikai prioritások jelentette kihívásokat, amelyek már eddig is befolyásolták a DG HERA által végrehajtandó intézkedéseket és projekteket? Ezt szem előtt tartva hogyan kívánja fokozni az egészségügyi felkészültséget, és hogyan tervezi az ilyen intézkedések jövőbeli finanszírozását? Tervezi-e a HERA kapacitásbővítését, ha igen, hogyan? Kifejtené-e részletesebben a szélesebb körű uniós készletfelhalmozási stratégia kidolgozását? Hogyan fogja biztosítani, hogy a tervezett felkészültségi és készletfelhalmozási stratégiák egyensúlyt teremtsenek az elegendő tartalékok rendelkezésre állása és a hiányok elkerülése között a tagállamokban és más országokban, többek között a globális dél országokban?

A Covid19-világjárványt követően az EU támogatta azokat a tagállami erőfeszítéseket, amelyek célul tűzték ki az egészségbiztonsági felkészültség és az egészségügyi rendszer rezilienciájának megerősítését. E kihívás kezelése példátlan koordinációt és pénzügyi támogatást kívánt.

Uniós szinten „az EU az egészségért” program a legnagyobb és legambiciózusabb olyan uniós pénzügyi program, amely kizárólag az egészségüggyel foglalkozik. E program az egészségbiztonsági és -felkészültségi politika és az európai egészségügyi unió megújult lendületének alappilléreként került kialakításra. A program költségvetésének jelentős részét az emberek határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyekkel szembeni védelmére és az egészségügyi felkészültség előmozdítására, konkrétan a nemzeti felügyeleti rendszerek javítására (mintegy 85 millió EUR) és az antimikrobiális rezisztencia kezelésére (50 millió EUR) fordították. Az egészségügyi felkészültségi intézkedésekre és az egészségügyi rendszerek általános rezilienciájára fordított összegeket nemzeti és európai szinten egyaránt beruházásnak, nem pedig költségnek kell tekinteni. Emellett „az EU az egészségügyért” program keretében forrásokat mobilizáltak arra is, hogy gyorsan lehessen reagálni más újonnan felmerülő problémákra, többek között az olyan globális egészségügyi kihívásokra, mint az afrikai majomhimlőjárvány, valamint hogy javítani lehessen az ukrán menekültek és lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek egészségügyi ellátását.

Ami a finanszírozást illeti, a jelenlegi többéves pénzügyi keret paramétereinek tiszteletben tartása mellett minden rendelkezésre álló eurót a lehető legjobban fogok felhasználni.

A válsághelyzetekre való felkészültséget és reagálást illetően a HERA feladata, hogy megerősítse az egészségügyi felkészültséget és reagálást az EU-ban, többek között annak elősegítése révén, hogy szükség esetén egészségügyi ellenintézkedések álljanak rendelkezésre. Kinevezésem esetén együtt fogok működni a biztosi testület valamennyi érintett tagjával egy olyan ambiciózus stratégia kidolgozása érdekében, amely támogatja az egészségügyi ellenintézkedések hozzáférhetőségét és rendelkezésre állását a veszélyek korai észlelésétől az új egészségügyi

ellenintézkedések kifejlesztéséig, azok nagy tételben történő előállításáig és gyors bevezetéséig Európában és annak határain túl.

Úgy vélem, hogy az egészségügyi ellenintézkedésekre vonatkozó új stratégia lehetőséget biztosít egy végponttól végpontig terjedő megközelítés alkalmazására, amely a fenyegetésvértékeléstől a kutatás támogatásáig, a termelés válság idején történő bővítéséig és a készletfelhalmozásig ível. A vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris (CBRN) fenyegetésekre való felkészülés keretében és egy szélesebb körű készletfelhalmozási stratégia alapján ehhez olyan eszközöket vennénk igénybe, mint a közös beszerzés. Emellett a tekintetben is támaszkodni fogok a HERA szakértelmére, hogy a többi biztos portfólióját teljes mértékben kiegészítve előkészítsem a jövőbeli uniós felkészülési stratégiát. Végül, de nem utolsósorban, a kritikus hiányok okozta egészségügyi válságok elhárítása szempontjából is rendkívül releváns a HERA-nak a kritikus fontosságú gyógyszerekről szóló jogszabályra irányuló előkészítő munkája, amelynek célja a kritikus fontosságú gyógyszerek hiányának megelőzése. Kinevezésem esetén e kérdésekben nagyon szorosan együtt fogok működni az egészségügyért és állatjólétért felelős biztossal.

A Covid19-világjárvány egyik legfontosabb tanulsága, hogy válság idején mennyire fontos az alapvető egészségügyi felszerelések gyors célba juttatása. Amíg nincs mindenki biztonságban, senki sincs biztonságban. Ez volt az oka annak, hogy a rescEU-készleten belül 2020-ban létrehozták a kritikus fontosságú orvostechnikai eszközök első uniós szintű tartalékát. Azóta ezt számos egyéb rescEU-készlet létrehozása követte. Kiemelkedően fontos, hogy az EU és a tagállamok továbbra is beruházzanak abba, hogy a szükséges egészségügyi ellenintézkedések megfelelő mennyiségben álljanak rendelkezésre. A finanszírozást azonban célirányos stratégiai prioritások mentén észszerűsíteni kell.

Kinevezésem esetén szorosan együtt kívánok működni más biztosokkal egy széles körű uniós készletfelhalmozási stratégia kidolgozása érdekében. Ez a stratégia tovább erősítené uniós szintű készletfelhalmozási kapacitásunkat, és elősegítené a nemzeti szintű készletfelhalmozást, magasabb szintre emelve a készletfelhalmás tervezését, kialakítását és megvalósítását annak érdekében, hogy népegészségügyi szükséghelyzetek esetén lehetővé váljon az egészségügyi ellenintézkedések gyors bevezetése. Támogatni fogom a tagállamokkal való alapos és szoros koordinációt annak érdekében, hogy a stratégiai készletekkel kapcsolatban elkerüljük az olyan összehangolatlan megoldásokat, amelyek egyensúlyhiányt idéznének elő, és növelnék a hiány kockázatát a tagállamokban és a harmadik országokban. Eltökélt szándékom a válságkezelési és reagálási mechanizmusunk megerősítése annak érdekében, hogy folytatódjon a reagálásról a proaktív felkészültségre való áttérés.

Az uniós egészségbiztonság megszilárdításához meg kell erősítenünk a globális partnereinkhez fűződő kapcsolatainkat is a globális egészségbiztonság javítása érdekében, igénybe véve a Team Europe megközelítést, amely a Covid19 során és újabban a majomhimlőválság során is kiállta a próbát. Ezért biztostársaimmal együttműködve továbbra is azon fogok munkálkodni, hogy megerősítsük az egészségügyi szükséghelyzetekre való felkészültség és reagálás globális architektúráját, amelynek alakításában az Egészségügyi Világszervezet (WHO) is szerepet játszik a Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok és a világjárványokról szóló tervezett megállapodás révén.

8. Milyen konkrét intézkedéseket fog hozni annak biztosítása érdekében, hogy a katasztrófamegelőzési intézkedések beépüljenek más uniós szakpolitikai területekbe? Tekintettel az éghajlatváltozás miatti szélsőséges időjárási események gyakoriságára, milyen lehetőségeket lát az uniós polgári védelmi mechanizmus és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó jövőbeli terv közötti szinergiákra? Milyen konkrét intézkedéseket tervez a súlyos aszályokkal küzdő tagállamokkal való együttműködés érdekében? Hogyan fogja biztosítani, hogy az éghajlati kockázatokra való felkészültség és az azokhoz való alkalmazkodás megfelelően beépüljön a mezőgazdasággal és az élelmiszerekkel kapcsolatos uniós szakpolitikákba is?

Az éghajlatváltozás egyre kézzelfoghatóbb hatásai és költségei miatt növekszik a katasztrófamegelőzés jelentősége. Kinevezésem esetén a következő Bizottságban egy valóban mindenre kiterjedő megközelítést fogunk alkalmazni e tekintetben, amely végső soron a jövőbeni uniós felkészülési stratégia központi eleme lesz.

Támogatni fogom a katasztrófamegelőzésre vonatkozó közös szakpolitikai célokat, különösen a kulcságazatokban. Az ezzel kapcsolatos legfontosabb kezdeményezések közé tartozik az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó európai terv, a vízgazdálkodás rezilienciáját célzó kezdeményezés, valamint a mezőgazdaságra és az élelmiszerekre vonatkozó stratégiai jövőkép.

Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás olyan intézkedések proaktív bevezetését jelenti, amelyek korlátozzák a gyakoribbá váló szélsőséges éghajlati események lehetséges pusztító hatását. Ezért teljes mértékben támogatni

fogom annak megvalósítását, hogy minden beruházás kialakításánál fogva ellenállóvá váljon az éghajlattal kapcsolatos jövőbeli katasztrófákkal szemben. Emellett elő fogom mozdítani az „intelligens” megelőzést, amely gazdasági és szociális előnyökkel is jár társadalmaink és polgáraink számára. Ez kiváltképpen az uniós mezőgazdasági és élelmiszer-politikákat érinti, de nem korlátozódik azokra. Természetesen arra fogok törekedni, hogy az uniós polgári védelmi mechanizmus keretében működő szolidaritási mechanizmusok a klímafenyegetéseket is kezeljék.

Mindannyian tanúi lehettünk a közelmúltban Közép-Európában bekövetkezett drámai áradásoknak, a dél-európai tüzeknek és fokozódó aszályoknak, amelyek ismét megmutatták, hogy a hidrológiai ciklus döntő szerepet játszik a katasztrófakockázat-kezelésben, valamint hogy a vízzel kapcsolatos kockázatok kezelése érdekében sürgősen meg kell erősíteni a megelőzést. Készen állok arra, hogy támogassam a vízgazdálkodás rezilienciájára vonatkozó európai stratégiára irányuló munkát, amennyiben felkészültségen alapuló megközelítésre lesz szükség. Hasonlóképpen együtt fogok működni biztostársaimmal az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás előmozdítása érdekében, és hozzá fogok járulni az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó tervvel kapcsolatos munkához. Emellett tanulmányozni fogom, hogyan segíthető elő, hogy a katasztrófákkal szembeni reziliencia szempontjai beépüljenek mezőgazdasági és élelmiszeripari ágazatunk fenntarthatóságába.

Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság kérdései

9. Felkészültség

Tárcájának egyik prioritása a felkészültség és a válságkezelés lesz. Ennek hátterében az újonnan megjelenő, mind belső, mind külső dimenzióval rendelkező fenyegetések és hibrid támadások állnak, amelyek nemcsak kritikus infrastruktúránk és alapvető közszolgáltatásaink működését, hanem polgáraink biztonságát és jóllétét, valamint gazdasági stabilitásunkat és jólétünket is veszélyeztetik. E tekintetben Ön felel majd az uniós felkészültségi stratégia kidolgozásának és végrehajtásának felügyeletéért, amelynek célja egy esetleges jövőbeli uniós felkészültségi jogszabály megalkotása. Milyen lépéseket fog tenni e stratégia kidolgozása érdekében? A nemzeti hatáskörök tiszteletben tartása mellett hogyan fogja biztosítani, hogy a közigazgatás különböző szintjeit, a magánszektort és a civil társadalmat teljes mértékben bevonják ebbe a stratégiába? És hogyan kívánja megerősíteni az uniós felkészültségi kultúrát a nyilvános viták során?

Kinevezésem esetén biztostársaimmal, a főképviselelővel/alelnökkel és a tagállamokkal szorosan együttműködve vezető szerepet fogok vállalni az ambiciózus uniós felkészültségi stratégia kidolgozásában és végrehajtásában. Építeni fogok többek között Sauli Niinistö korábbi finn elnök polgári és védelmi felkészültségről szóló különjelentésére.

Tekintettel a válságkezelés terén kialakult új európai realitásra, amelyet új és eszkalálódó belső és külső biztonsági fenyegetések és az éghajlatváltozás egyre erőteljesebben tapasztalható hatásai jellemeznek, az uniós felkészültségi stratégia alapvető fontosságú eszköz a társadalmaink, polgáraink és kritikus infrastruktúránk hatékony felkészültségére vonatkozó közös jövőkép kialakításához, ami gazdasági stabilitásunk és jólétünk megőrzésének záloga.

Az uniós felkészültségi stratégia elismeri majd az egységes piac fontosságát, amely jelentősen hozzájárul az EU GDP-jéhez, és közel 450 millió polgár életére van kihatással. A közelmúlt válságai megmutatták, hogy az egységes piac mennyire sérülékennyé válhat, amikor zavarok következnek be, és hogy az európai gazdaság milyen mértékben támaszkodik az egységes piac megfelelő működésére. Válság idején a 2024 októberében hivatalosan aláírt, a belső piaci szükséghelyzetről és rezilienciáról szóló jogszabály (a továbbiakban: IMERA) szolgál majd alapul az egységes piac működéséhez és az áruk, a szolgáltatások és a személyek szabad mozgásának védelméhez. Az IMERA elő fogja írni nagyszabású válságszimulációk tagállamokkal közös lefolytatását, biztosítva az egységes piacot esetlegesen megzavaró eseményekre való felkészültséget. Az irányításért és a stratégiai felügyeletért felelős IMERA-testület elő fogja segíteni a tagállamok, a Bizottság és az Európai Parlament közötti együttműködést. Emellett az ágazati érdekelt felek, köztük a kkv-k is helyet kaphatnak a tárgyalóasztalnál annak érdekében, hogy a vállalkozások hozzá tudjanak járulni a felkészültségi intézkedésekhez és élvezhessék azok előnyeit.

Az uniós felkészültségi stratégia a „felkészültség” tág meghatározását veszi majd alapul, amely magában foglalná a rezilienciaépítés és a katasztrófakockázat-kezelés fogalmát is, ezáltal átfogó stratégiai megközelítést biztosítva az elkövetkező évek katasztrófa- és válságkezeléséhez. A stratégiában kiemelt hangsúlyt kaphatna az integrált és

az összes veszélyre kiterjedő megközelítés, az összkormányzati megközelítés és a társadalom egészére kiterjedő megközelítés

1. Integrált és az összes veszélyre kiterjedő megközelítés: *uniós szintű elmozdulás a proaktívabb válságkezelés felé* – mivel a katasztrófák és válságok egyre összetettebbé válnak, egyidejűleg következnek be és súlyosbítják egymás hatását, valamint több ágazatot és közigazgatási szintet érintenek. Az ilyen katasztrófák és válságok jövőbeli jobb megértése és előrejelzése érdekében gondoskodni fogok a következő területekre vonatkozó képességek megerősítéséről: stratégiai előrelátás, előrejelzés, kockázatelemzés, korai előrejelzés, észlelés és elemzés. Emellett együtt fogok működni a biztosítási területben dolgozó kollégáimmal annak érdekében, hogy a kockázatkezelés és -megelőzés, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás még inkább beépüljön az európai társadalom és gazdaság kulcságazatainak működésébe. A tagállamoknak és a helyi hatóságoknak jobban ki kell használniuk a meglévő regionális és kohéziós alapokat felkészültségük növelése érdekében.
2. Összkormányzati megközelítés: *az európai válságkezelés átfogóbb és integráltabb megközelítése* – mivel összetett katasztrófa vagy válság esetén a különböző kormányzati szervezeteknek – a regionális szinttől a nemzeti és uniós szintig – zökkenőmentesen együtt kell működniük a polgárok védelme érdekében. Azt is fel fogom mérni, hogy szükség van-e az uniós felkészültségre vonatkozó olyan jogszabályra, amely előeghítheti közös előírások és iránymutatások meghatározását, és a lehető leghatékonyabban összehangolhatja az uniós és a nemzeti erőfeszítéseket.
3. A társadalom egészére kiterjedő megközelítés: *a felkészültség és a reziliencia kultúrájának szélesebb körű kialakítása Európában* – mivel a kollektív felkészültség biztosítása csak az összes érdekelt fél, így a magánszektor, az ipar és a vállalkozások, továbbá a tudományos közösség, de mindenekelőtt a helyi közösségek és polgáraink aktív részvételével lehetséges.

Az EU felkészültségének átfogó megközelítése közös érdekünk a jelenlegi válságsorozat idején. Erőmet nem kímélve szorosan együtt fogok működni a tagállamokkal annak érdekében, hogy támogassam őket nemzeti válságkezelési politikáik és műveleteik megerősítésében, és hogy megszerezem a támogatásukat az uniós szinten elvégzendő munkához

10. A hátrányos megkülönböztetés elleni és az egyenlőségre vonatkozó egyéb jogszabályok

Hogyan kívánja kezelni a hátrányos megkülönböztetés elleni hatályos uniós jogszabályok hiányosságait, és biztosítani a rasszizmus és a hátrányos megkülönböztetés elleni uniós jogszabályok hatékony végrehajtását, valamint a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak megerősítését? Milyen tervei vannak a hátrányos megkülönböztetés tilalmáról szóló horizontális irányelvvel kapcsolatban a Tanácsban tapasztalható politikai akadályok leküzdésére, és mik a szándékai a meglévő javaslattal kapcsolatban, figyelembe véve az EP álláspontját? Hogyan tervezi felszámolni az uniós büncselekmények listájának a gyűlöletbeszéddel és a gyűlölet-büncselekményekkel való kibővítésére irányuló javaslat előtt álló akadályokat, és milyen további intézkedéseket fog hozni e büncselekmények elleni küzdelem érdekében? Hogyan fogja nyomon követni a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló irányelv végrehajtását az isztambuli egyezményvel összhangban? Tervezi-e az irányelv hatályának felülvizsgálatát annak érdekében, hogy az a nemi erőszak meghatározását a beleegyezés alapján foglalja magában? Támogatja-e Ön, hogy az EUMSZ 83. cikkében meghatározott „uniós büncselekmények” jelenlegi listáját kiterjesszék kifejezetten a „nemi alapú erőszakra”, és milyen egyéb intézkedéseket tervez az ilyen jellegű erőszak, többek között a nemi alapú kibererőszak leküzdésére? Mi a stratégiája az internetes megfélemlítés ellen és az online fenyegetésekkel kapcsolatban, hogyan közelíti meg a gyermekek és más kiszolgáltatott csoportok online védelmét, különösen a sötét megoldások, a megtévesztő és függőséget okozó tervezési megoldások és a mesterséges intelligencia által generált tartalmak tekintetében? Hogyan fog együttműködni a többi biztossal ezen a területen, különösen a belügyekért felelős biztossal és a demokráciáért, az igazságügyért és a jogállamiságért felelős biztossal?

Az elmúlt években jelentős előrelépés történt az egyenlőségre és a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó átfogó uniós jogi keret megerősítése terén. Az egyenlő bánásmódról szóló irányelv elfogadása mindazonáltal kiküszöbölné a hátrányos megkülönböztetés elleni uniós jogszabályok egy lényeges hiányosságát azáltal, hogy – az uniós jog által jelenleg lefedett területeken túllépve – társadalmaink minden tagja számára védelmet biztosítana a valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetéssel szemben. Szilárdan elkötelezett vagyok annak biztosítása mellett, hogy az ezen átfogó javaslattal folytatott tárgyalások a következő megbízatási időszakban is prioritást élvezzenek, és e téren számítok az Európai Parlament töretlen támogatására. A Tanácsban a belga elnökség alatt elért közelmúltbeli eredmények erőteljes lendületet adtak az előrelépéshez. Szorosan együtt fogok működni a Tanács elnökségével,

és minden tölem telhetőt megteszek a Tanács munkájának támogatása érdekében, hogy sikerüljön kialakítani a szükséges egyhangúságot.

Az egyenlőségre vonatkozó szabályok hatékony végrehajtása és érvényesítése változatlanul kihívást jelent. A politikai iránymutatás egyértelművé teszi, hogy kiemelt prioritásként kell kezelni a végrehajtást, és hogy a szabályaink egyénre gyakorolt hatása az, ami igazán számít – különösen az egyenlőség területén. Kinevezésem esetén ezért a politikai iránymutatással összhangban az érdekelt felekkel folytatott végrehajtási párbeszéd keretében kívánom megvitatni az elért eredményeket és azonosítani a gyakorlati végrehajtással kapcsolatos konkrét kihívásokat: várakozással tekintek az elé, hogy az Európai Parlamenttel egyeztessünk az eredményekről, és közösen térképezzük fel a megoldásokat. Emellett támogatni fogom a tagállamokat az új jogszabályok végrehajtásában olyan műhelytalálkozók és iránymutatások révén, amelyek elősegíthetik a nemzeti hatóságok és érdekelt felek, például a szociális partnerek számára a szabályok gyakorlati alkalmazását. Számos példa akad a bevált gyakorlatokra – ezeket népszerűsíteniük kell. Szorosan nyomon fogom követni a hátrányos megkülönböztetés áldozatait segítő, egyenlőséggel foglalkozó szervek megerősítéséről szóló két új irányelv végrehajtását.

A faji egyenlőségről szóló irányelv és a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv alkalmazásáról szóló, 2026-ban esedékes következő jelentés kapcsán kezdeményezni fogom, hogy összpontosítsunk kifejezetten a hátrányos megkülönböztetés szankcionálására. A helyes alkalmazás biztosítása érdekében a tagállamok bevonásával nyomon fogom követni a helyzetet. Végezetül a Bizottságra ruházott valamennyi hatáskört kihasználva biztosítani fogom az uniós vívmányok, valamint a Bíróság vonatkozó ítéleteinek megfelelő végrehajtását. Például az LMBTIQ-személyek egyenlőségét illetően teljes körű támogatást fogok nyújtani a demokráciáért, jogérvényesülésért és jogállamiságért felelős biztosnak azon ítéletek alkalmazásának biztosítása érdekében, amelyek az azonos nemű párok házasságának és szülőségének tagállamok közötti, a szabad mozgás céljából történő elismerésére vonatkoznak.

Hasonlóképpen, kinevezésem esetén támogatni fogom a demokráciáért, jogérvényesülésért és jogállamiságért felelős biztos arra irányuló munkáját, hogy a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmény is felkerüljön az Európai Unió működéséről szóló szerződés 83. cikke szerinti „uniós bűncselekmények” listájára, ezáltal ösztönözve a Tanácsot a szükséges tanácsi határozat egyhangú elfogadására. Konkrétan az egyenlőség szempontját illetően biztosítani fogom, hogy a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények elleni fellépés kiemelt hangsúlyt kapjon az egyenlőségközpontú Unióra vonatkozó 2025 utáni stratégiákban, amelyek a nemek közötti egyenlőséggel, a rasszizmus elleni küzdelemmel és az LMBTIQ-személyek egyenlőségével foglalkoznak. Törekedni fogok továbbá a romákat és a fogyatékossgal élő személyeket célzó gyűlöletbeszéd és gyűlölet-bűncselekmények kezelésére. Emellett kinevezésem esetén szorosan együtt fogok működni a belügyekért és migrációért felelős biztossal az egyenlőségközpontú Unióra vonatkozó stratégiák, illetve az antiszemitizmus elleni küzdelemre és a zsidó élet előmozdítására, valamint a muszlimellenes gyűlölet leküzdésére irányuló erőfeszítések közötti hatékony koordináció érdekében.

A nemi alapú erőszak továbbra is rendkívül sok ember számára borzalmas valóság az EU-ban, holott nem szabadna helyet kapnia társadalmunkban. Az elmúlt években az EU előrelépést tett a nemi alapú erőszak megelőzése, az áldozatok védelme és az elkövetők megbüntetése terén, különösen a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemről szóló irányelv elfogadásának és az EU isztambuli egyezményhez való csatlakozásának köszönhetően. Most kulcsfontosságú lesz, hogy maradéktalanul végrehajtsuk ezt az irányelvet, amely előírja többek között a nemi alapú online gyűlöletbeszéd bűncselekménnyé nyilvánítását, és intézkedéseket állapít meg a megelőzésre, valamint az áldozatok védelmére, támogatására és igazságszolgáltatáshoz való jogára vonatkozóan. Támogatni fogom a tagállamokat a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos általános kötelezettségeik teljesítésében, kiemelt figyelmet fordítva a beleegyezésnek a szexuális kapcsolatban betöltött szerepével kapcsolatos kötelezettségekre.

Ami a szexuális kényszerítés bűncselekményét illeti, sajnálatosnak tartom, hogy a nők elleni erőszakról szóló irányelvbe nem sikerült beilleszteni a beleegyezés hiányán alapuló szexuális kényszerítés uniós szintű meghatározását. Az eddigi tapasztalatok és a jelenlegi nyilvános ügyek azt mutatják, hogy az erőszak vagy fenyegetés alkalmazásán alapuló fogalom meghatározások elavultak, ezért a beleegyezés hiányán alapuló modern fogalom meghatározásra van szükség. A nőkkel szembeni erőszakról szóló irányelv felülvizsgálata előtt azonban először is az irányelv teljes körű és helyes végrehajtására kell összpontosítanunk. Ezzel párhuzamosan segíteni fogom a belügyekért és migrációért felelős biztost a gyermekek szexuális bántalmazásáról szóló irányelvvel kapcsolatos tárgyalások során, mivel e jogszabály is tartalmaz hasonló fogalom meghatározást, és elfogadásához alapvető fontosságú lesz a Parlament támogatása. Az uniós bűncselekmények listájának bővítéséhez – hasonlóan a gyűlöletbeszédet és a gyűlölet-bűncselekményeket érintő javaslatokhoz – a Tanács egyhangú döntésére lenne szükség.

Az online erőszak kezelése számos további lépést igényel. Kinevezésem esetén biztosítani fogom a nőikkel szembeni erőszakra szóló irányelv végrehajtását, melynek értelmében bűncselekménynek nyilvánítandók az online erőszak legelterjedtebb formái (intim képek, köztük a mesterséges intelligencia által generált deepfake-ek beleegyezés nélküli megosztása, internetes zaklatás és nőgyűlöleten alapuló online gyűlöletbeszéd), ezen túlmenően pedig a közösségimédia-platformokkal együttműködve megvizsgálom a nők és lányok elleni online erőszakkal kapcsolatos magatartási kódex kidolgozásának lehetőségét, valamint hozzájárulok az internetes megfélemlítés elleni cselekvési tervhez és a generációk közötti méltányosságért, ifjúságért, kultúráért és sportért felelős biztos által irányított munkához. Végezetül szorosan együtt fogok működni a demokráciáért, jogérvényesülésért és jogállamiságért felelős biztossal a politikai biztonság terén, mivel az internetes megfélemlítés – különösen a nemi alapú internetes megfélemlítés – az egyik legfontosabb oka annak, hogy a nők vonakodnak a politikai szerepvállalástól vagy felhagynak a politikai pályával.

11. Esélyegyenlőségi stratégiák, fogyatékosokra és egyenlőségre vonatkozó adatok

Hogyan fog együttműködni más uniós biztosokkal a különböző esélyegyenlőségi stratégiák – például az LMBTIQ+-személyekről szóló stratégia, az uniós nemi esélyegyenlőségi stratégia, a romák esélyegyenlőségét és befogadását célzó stratégia, a rasszizmus elleni uniós cselekvési terv és a rasszizmus elleni uniós stratégia – koherenciájának és más uniós szakpolitikákban való általános érvényesítésének biztosítása érdekében? Tervez-e új jogalkotási javaslatokat az egyenlőségre és a megkülönböztetésmentességre vonatkozó stratégiák aktualizálásakor? Hogyan fog munkálkodni annak biztosításán, hogy az EU továbbra is biztonságos és befogadó tér maradjon szexuális irányultságtól vagy nemi identitástól függetlenül minden egyén számára? Elkötelezi-e magát a gyors kötelezettségvesztési eljárások alkalmazása mellett visszaesés esetén? Milyen lépéseket tenne az egyenlőségre vonatkozó több és jobb adat gyűjtésének javítása érdekében? Továbbá milyen intézkedéseket fog hozni annak érdekében, hogy biztosítsa a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtását a tagállamokban és az uniós intézményekben? Milyen lépéseket fog tenni annak érdekében, hogy az EU csatlakozzon a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény fakultatív jegyzőkönyvéhez?

Az egyenlőség általános érvényesítése nem önmagában való cél, sokkal inkább eszköz, amely lehetővé teszi az igazságos és virágzó társadalom, illetve az ott kibontakozó valamennyi tehetségnek teret adva a versenyképesebb gazdaság, valamint a demokratikus és biztonságos társadalom alapjainak megszilárdítását. Ezért kell a továbbiakban is ötvöznünk a célzott esélyegyenlőségi kezdeményezéseket az egyenlőség általános érvényesítésével, hogy megvalósíthassuk a megbízólevelemben említett egyenlőségközpontú Uniót.

Kinevezésem esetén vezető szerepet fogok vállalni abban a törekvésben, hogy az egyenlőség szempontjai valamennyi uniós szakpolitikában, jogszabályban és finanszírozási programban érvényre jussanak, a megbízólevelemben foglaltakkal összhangban. Teljes mértékben ki fogom használni az esélyegyenlőségi munkacsoport munkáját a Bizottság valamennyi főigazgatóságán és az Európai Külügyi Szolgálaton belül működő, egyenlőséggel foglalkozó koordinátorok hálózatával együtt, amelynek tevékenysége valamennyi uniós szakpolitikai területet felölel. Valamennyi biztosjelölt és ügyvezetőalelnök-jelölt elkötelezte magát a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése mellett. Várakozással tekintek az elé, hogy előmozdítsam ezt a határozott kötelezettségvállalást azáltal, hogy folyamatosan egyeztetek kollégáimmal az egyenlőség portfóliójukban való általános érvényesítéséről, különös tekintettel az egyenlőségi szempontok feltérképezése során feltáruló, mindenki számára előnyös lehetőségekre. Együtt fogok működni a költségvetésért, család elleni küzdelemért és közigazgatásért felelős biztossal annak megvizsgálása érdekében, hogy az egyenlőség dimenziója miként emelhető be a legjobban a finanszírozási programokba. Ehhez inspirációként szolgálhat egy múltbeli példa, nevezetesen az a kísérleti kezdeményezés, amely a nemek közötti egyenlőség költségvetésen belüli általános érvényesítését célozta.

Ehhez képzésnek és tájékoztatásnak kell társulnia a Bizottság egészében, olyan területekre összpontosítva mint a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése, az LMBTIQ-személyek egyenlősége vagy a fogyatékosággal élők szempontjainak általános érvényesítése. A különböző uniós szakpolitikai területeken végzett hatásvizsgálatok és értékelések hasznos képet adhatnak az egyenlőség dimenziójáról.

A jövő évben az egyenlőségközpontú Unióra vonatkozó számos stratégia és cselekvési terv véget ér. Kinevezésem esetén haladéktalanul meg fogom kezdeni az új nemi esélyegyenlőségi stratégiával, az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló megújított stratégiával és a rasszizmus elleni új stratégiával kapcsolatos munkát. Kinevezésem esetén gondoskodni fogok arról, hogy az új stratégiák kialakítása az Európai Parlament, a tagállamok, a civil társadalom és más érdekelt felek bevonásával zajlj, széles körű konzultációs folyamaton

alapuljon. Meg fogom vizsgálni, hogy szükség van-e a fennmaradó hiányosságok kiküszöbölésére vagy a meglévő jogi keret megerősítésére, és ha igen, pontosan milyen intézkedésekre, kiváltképp a férfiak és nők árukhöz és szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférése, valamint a mesterséges intelligenciáról szóló új jogszabály megkülönböztetésmentessége és egyenlőségre gyakorolt hatása tekintetében.

Ami az LMBTIQ-személyek biztonságát illeti, arra fogok törekedni, hogy az európai társadalmak biztonságosabbá váljanak sokféleségüktől függetlenül minden ember számára. Kinevezésem esetén körültekintően értékelni fogom az elért eredményeket és a fennmaradó hiányosságokat, és célzott intézkedéseket fogok javasolni az LMBTIQ-személyek jogainak védelme és a többi esélyegyenlőségi stratégiával való szinergiák kialakítása érdekében. Javaslattal fogok tenni az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló megújított stratégiára, amely többek között a konverziós terápia betiltására fog összpontosítani, maradéktalanul tiszteletben tartva a tagállamok hatásköreit. A szakpolitikák számos dimenziójában figyelembe kell venni az LMBTIQ-személyek sajátos érdekeit, beleértve a zaklatás elleni fellépést, a gyermekek jogait és a mentális egészséget. Várakozással tekintek annak elébe, hogy ezeket a kérdéseket az érintett tárcákért felelős biztosok elé terjesszem.

Az egyenlőségért felelős biztossá való kinevezésem esetén munkám gerincét az egyenlőségre és a megkülönböztetésmentességre vonatkozó szabályok kidolgozása, végrehajtása és érvényesítése fogja képezni. Egyeztetni fogok azokkal a tagállamokkal, amelyekben hiányosságok mutatkoznak, és felügyelni fogom a közelmúltban elfogadott jogszabályok megfelelő végrehajtását. A megerősített esélyegyenlőségi szervek nemzeti szinten hathatósabbá teszik az egyenlőségre és a megkülönböztetésmentességre vonatkozó uniós szabályokat. Amennyiben szükséges és helyénvaló, javasolni fogom a biztosi testületnek, hogy gyakorolja a Szerződések őreként a Bizottságra ruházott hatásköröket, beleértve a kötelezettségszegési eljárások kezdeményezését is.

Teljes mértékben egyetértek azzal, hogy pontosabb és összehasonlítható adatokra van szükségünk ahhoz, hogy a politikai döntéshozók és a nyilvánosság is felmérhesse az elszenvedett megkülönböztetés mértékét és jellegét, és hogy szilárd alapokra helyezhessük a tendenciákkal kapcsolatos ismereteinket. Már eddig is történt előrelépés, többek között a tagállamokkal folytatott együttműködésnek köszönhetően, például a nemzeti statisztikák terén. Indítványozni fogom, hogy a Bizottság az esélyegyenlőségi stratégiák megújítása keretében fokozza az egyenlőségre vonatkozó adatokkal kapcsolatos erőfeszítéseit. Kinevezésem esetén megbízatásom időtartama alatt együttműködést fogok folytatni bizottsági kollégáimmal, a tagállamokkal, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével (FRA), a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével (EIGE), a Tanács elnökségeivel, az ENSZ Praia-csoportjával, a civil társadalmi szervezetekkel és más érdekelt felekkel annak érdekében, hogy több és jobb adat álljon rendelkezésre az egyenlőségre vonatkozóan.

A Bizottság jelenleg állítja össze a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló stratégia (2021–2030) keretében elért eredményekről szóló jelentést, amely áttekintést nyújt a stratégia végrehajtásáról és a fennmaradó kihívásokról. A Bizottság – a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény (UNCRPD) uniós kapcsolattartó pontjaként – az egyezmény uniós végrehajtásáról szóló konstruktív párbeszéd előkészítésén is dolgozik. Ezek a folyamatok nagymértékben hozzájárulnak a fennmaradó hiányosságok azonosításához és szükség esetén a stratégia célkitűzéseinek és intézkedéseinek aktualizálásához. Nem minden tagállam csatlakozott a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény fakultatív jegyzőkönyvéhez, és a Tanács 2008 óta nem hozott döntést az EU-nak a fakultatív jegyzőkönyvhöz való csatlakozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról. Kötelezettséget vállalok annak biztosítására, hogy a Bizottság szorosan figyelemmel kísérelje a tagállamok e fakultatív jegyzőkönyvhöz való csatlakozásának előrehaladását.

Kinevezésem esetén sürgős prioritásként fogok tekinteni a fennmaradó hiányosságok megszüntetésére és a fogyatékossgal élő személyek számára akadálymentes Európa létrehozásának előmozdítására. Változatlanul kiemelt figyelmet érdemlő terület lesz a foglalkoztatás, az önálló életvitel, az akadálymentesség és a fogyatékossgal kapcsolatos megfontolások általános érvényesítése valamennyi szakpolitikai területen.

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság kérdései

12. Melyek a nők jogairól szóló, hamarosan elkészülő ütemterv és a megújított uniós nemi esélyegyenlőségi stratégia fő prioritási területei és konkrét intézkedései? Hogyan kapcsolódnak majd ezek más stratégiai dokumentumokhoz? Hogyan fogja biztosítani, hogy a nők jogait és a nemek közötti egyenlőséget saját tárcáján és az új Bizottságon belül prioritásként kezeljék és megfelelően figyelembe vegyék, hogyan fogja megszervezni a munkát, hogyan fogja biztosítani az együttműködést a jogérvényesülésért felelős biztossal és a Jogérvényesülési Főigazgatósággal? Hogyan tervezi fenntartani és integrálni az interszekcionális megközelítést az egészségügy és

az oktatás, valamint az árúk és szolgáltatások nyújtása területén végzett munkájába, a stratégia tartalmazni fogja-e a szexuális és reprodukzív egészség és jogok érvényesítése iránti elkötelezettség nyomon követését, valamint az átfogó, életkornak megfelelő szexuális és párkapcsolati nevelésre vonatkozóan kidolgozandó iránymutatásokat?

A nők jogairól szóló ütemterv felvázolja majd a nők jogaival kapcsolatos elképzeléseinket, és ösztönözni fogja az Európai Parlamenttel és a tagállamokkal való eszmecsere. Már most is egyértelmű, hogy az olyan területeknek, mint a nők elleni erőszak, valamint a nők gazdasági és politikai szerepének megerősítése, továbbra is a napirend élén kell szerepelniük. Kinevezésem esetén szorosan együtt fogok működni az emberekért, készségekért és felkészültségért felelős ügyvezető alelnökkel és valamennyi biztossal annak biztosítása érdekében, hogy az ütemterv minden szakpolitikai területen tükrözze a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kihívásokat, legyen szó a munka világáról, az egészségügyről, az oktatásról, a jogérvényesítésről, a politikai részvételről vagy az online térről. A két portfólióm kombinációja elősegíti majd annak biztosítását is, hogy válság idején se hagyjunk hátra senkit. A különféle – egészségüggyel, konfliktushelyzettel vagy éghajlattal kapcsolatos – válságok mindegyikében egyértelműen kirajzolódik az egyenlőség dimenziója, és a válságokra való hatékony reagálás keretében figyelembe kell venni a társadalom különböző csoportjainak szükségleteit.

Kinevezésem esetén javaslatot fogok tenni a biztosi testületnek egy átfogó menetrendet meghatározó ütemtervre. Ez iránymutatásul szolgál majd a 2025 utáni időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégiánk kidolgozásához, amely konkrét intézkedéseket fog tartalmazni az említett célkitűzések elérése érdekében. A jövőbeli stratégia számos folyamatban lévő tanulmányra és egy széles körű nyilvános konzultációs folyamatra fog támaszkodni. Az elkövetkező időszakban prioritást fog élvezni az elmúlt években elfogadott uniós jogszabályok végrehajtása, valamint annak biztosítása, hogy az új jogokat és a megerősített védelmet ténylegesen átültessék a gyakorlatba. További lehetséges prioritásként megemlíteném a politikai jelöltek és választott képviselők biztonságával foglalkozó kezdeményezés kidolgozását, amely a demokráciáért, jogérvényesülésért és jogállamiságért felelős biztos munkájához is kapcsolódva javítaná a nők politikai képviseletét. Más kezdeményezések hozzájárulhatnak a nők pénzügyi függetlenségének megerősítéséhez, a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenség csökkentéséhez, valamint a káros nemi sztereotípiák leküzdéséhez, különösen a médiában és a reklámokban. Ugyancsak körültekintően meg kívánom vizsgálni az algoritmikus megkülönböztetés jelenségét, figyelembe véve a mesterséges intelligenciáról szóló új jogszabály végrehajtásával kapcsolatos első tapasztalatokat. A stratégia az EU hatáskörének megfelelő mértékben foglalkozhatna az egészséggel kapcsolatos bizonyos kérdésekkel is, köztük a szexuális és reprodukzív egészséggel és jogokkal. A nemzetközi partnerségekért felelős biztossal együtt arra fogok törekedni, hogy mind az ütemterv, mind a következő nemi esélyegyenlőségi stratégia maradéktalan összhangban álljon az Unió e szempontokat érintő külső tevékenységével. Az új nemi esélyegyenlőségi stratégia interszekcionális megközelítést is alkalmazhatna, figyelembe véve például a fogyatékkal élő nők, a migráns nők vagy az LBTIQ-nők különösen kiszolgáltatott helyzetét, ezáltal koherenciát biztosítva az egyenlőségközpontú Unió egyéb stratégiáival. Személyes tapasztalatom alapján tudom, hogy az interszekcionális megközelítés alkalmazása a hatékony egyenlőségpolitikai fellépés nélkülözhetetlen eleme.

Kinevezésem esetén szorosan együtt fogok működni az egészségügyért és állatjólétért felelős biztossal az egészségügy területén tapasztalható hátrányos megkülönböztetés kezelése érdekében. „Az EU az egészségért” program kulcsfontosságú szerepet játszott a betegségmegelőzés, a válsághelyzetekre való felkészültség és az egészségügyi ellátás terén fennálló egyenlőtlenségek elleni fellépésben. Az európai rákellenes terv keretében az európai Rákgyenlőtlenségi Regiszter dokumentálta az életkorral, a nemmel, az iskolázottsággal és a jövedelmi szinttel kapcsolatos egyenlőtlenségeket, valamint a városi és vidéki területek közötti egyenlőtlenségeket a rák megelőzés és -kezelés terén.

Tekintettel a szakpolitikáink közötti kapcsolódásokra, a demokráciáért, jogérvényesülésért és jogállamiságért felelős biztossal szorosan együttműködve gondoskodni fogok arról, hogy az egyenlőség szempontja megfelelően beépüljön a felelősségi körébe tartozó valamennyi szakpolitikába.

Emellett szorosan együtt kívánok működni az emberekért, készségekért és felkészültségért felelős ügyvezető alelnökkel, valamint a generációk közötti méltányosságért, ifjúságért, kultúráért és sportért felelős biztossal az olyan kérdések kezelése érdekében, mint a hátrányos megkülönböztetés, a megfélemlítés és a sztereotípiák az oktatásban. Úgy vélem, hogy a nemi alapú erőszak megelőzése, valamint a fiatalok egészségének és jóllétének javítása terén a siker kulcsa az, hogy – az UNESCO iránymutatásaival és a nemzetközi normákkal összhangban, ugyanakkor az oktatás tartalmának meghatározására vonatkozó tagállami hatáskörök tiszteletben tartása mellett – előmozdítsuk az átfogó szexuális nevelést.

A Tisztelt Képviselőк figyelmebe ajánlom a 10. kérdésre adott válaszokat is.

13. A nemek közötti bérszakadék a mai napig fennáll, és a nők foglalkoztatásban való részvételét érintő egyéb strukturális kihívásokkal együtt hozzájárul a nyugdíjak terén a nemek között fennálló hasonlóan aggasztó egyenlőtlenséghez. Milyen konkrét intézkedéseket kíván hozni a nemek közötti bérszakadék kezelése és a bérdiszkrimináció csökkentése érdekében, különösen a nők által dominált ágazatokban, például a gondozásban, és milyen tervei vannak az olyan kihívások kezelésére és megoldására, mint például a munka és a magánélet közötti egyensúly hiánya, valamint a gondozási feladatok megfelelő támogatásának és jogi keretének hiánya, amelyekkel a nők, például az anyák szembesülnek, és amelyek hozzájárulnak a nők foglalkoztatásban és a jobban fizetett ágazatokban való alacsonyabb részvételéhez? Hogyan fog különös figyelmet fordítani a bizonytalan vagy kiszolgáltatott helyzetben lévő nőkre, például a hajléktalan nőkre, illetve a vidéki vagy távoli területeken élő nők alapvető szolgáltatásokhoz és infrastruktúrához való hozzáférésére?

A nemek közötti egyenlőtlenség nem pusztán igazságtalanság, hanem hatalmas gazdasági akadály is, amely hosszú távon káros hatást gyakorol versenyképességünkre. Bár a nemek közötti bérszakadék némileg csökkent az EU-ban – a 2019. évi 13,7%-ról 2022-ben 12,7%-ra –, a legtöbb tagállamban még mindig túl magas. A nők a munkával töltött életszakaszuk során nehézségekkel szembesülnek, aminek következtében a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenség 2023-ban uniós szinten még mindig 25,4% volt.

A közelmúltban elfogadott irányelvben meghatározott, a bérek átláthatóságára vonatkozó intézkedések, valamint az egyenlő díjazáshoz való jog erőteljesebb érvényesítése gyökeres változást fog hozni a nők számára Európában. Ezek az intézkedések lehetővé teszik a munkavállalóknak jogaik érvényesítését, mivel biztosítják számukra a szükséges információkhoz való hozzáférést. Az új szabályok a vállalkozásokat is fellépésre ösztönzik a strukturális megkülönböztetés vagy a bérekben megnyilvánuló nemi elfogultság kiküszöbölése érdekében – amennyiben ez létezik.

A tagállamoknak 2026 júniusáig kell átültetniük az irányelvet a nemzeti jogba. Kinevezésem esetén szeretném, ha a Bizottság összehangolt erőfeszítésekkel támogatná az irányelv megfelelő tagállami átültetését, majd teljes körű gyakorlati végrehajtását, elkerülve azonban, hogy a munkáltatókra túl nagy adminisztratív teher nehezedjen. Ezt úgy valósíthatjuk meg, hogy végrehajtási munkaértekezletek és kölcsönös tanulási csereprogramok szervezésével elősegítjük a bevált gyakorlatok megosztását, továbbá találkozót szervezünk azokkal a tagállamokkal, amelyeknek jogértelmezési kérdései merülnek fel. Iránymutatás kidolgozását is tervezem, például arra vonatkozóan, hogy miként határozható meg jogilag az egyenlő értékű munka és az interszekcionális megkülönböztetés. A nemzeti hatóságok uniós finanszírozást kapnak az új szabályok alkalmazását megkönnyítő digitális eszközök kifejlesztéséhez.

A bérszakadék kezelése mellett továbbra is törekedni fogok a nemek közötti foglalkoztatási különbség megszüntetésére. Az ehhez vezető egyik legfontosabb lépés a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv végrehajtása. E jogszabály a gondozási feladatok jobb megosztását hivatott elősegíteni, hogy kedvezőbb feltételeket teremtsen a nők számára a munkaerőpiacra való belépéshez vagy a munkaerőpiacon maradáshoz, különösen abban az esetben, ha gondozásra szoruló gyermekek vagy idősek vannak a családban. Az irányelv ennek érdekében olyan családi szabadságokat és rugalmas munkafeltételeket irányoz elő, amelyeket a férfiak várhatóan vonzóbbnak találnak és nagyobb mértékben fognak igénybe venni.

Az új szabályokat 2022 augusztusáig kellett végrehajtani. Szándékom szerint szorosan figyelemmel fogom kísérni, hogy a nemzeti jogszabályok megfelelnek-e az irányelv követelményeinek, különös tekintettel a szülői szabadságra és/vagy az annak ellentételezésére vonatkozó rendelkezésekre. Első lépésként párbeszédet kívánok kezdeményezni az érintett tagállamokkal bizonyos hiányosságok kezelése és az igényelhető pénzügyi támogatás megismertetése érdekében.

Végezetül, a nemek közötti gondozási szakadék kezelése érdekében a megújított nemi esélyegyenlőségi stratégia lehetőséget kínál majd arra, hogy új intézkedéseket terjesszünk elő a nők jogainak és egyenlőségének megerősítésére az EU-ban és az uniós intézményekben.

Ami a bizonytalan vagy kiszolgáltatott helyzetben lévő nőket illeti, határozottan úgy vélem, hogy a Bizottság intézkedéseiben figyelembe kell venni e csoport sajátos szükségleteit. Például gyakran a nők teszik ki az állandó otthonnal nem rendelkező, úgynevezett „rejtett hajléktalanok” nagyobb részét. Együtt fogok működni az emberekért, készségeikért és felkészültségükért felelős ügyvezető alelnökkel, valamint az energiaügyért és lakhatásért felelős biztossal annak biztosítása érdekében, hogy az első uniós szegénység elleni stratégia az egyenlőséggel, különösen a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kihívásokkal is foglalkozzon. A legkiszolgáltatottabbak, köztük a hajléktalanok helyzetének kezelése érdekében feltétlenül foglalkoznunk kell a szegénység kiváltó

okaival, kiemelten kezelve az elégtelen jövedelmet, a munkaerőpiachoz való hozzáférés hiányosságait, valamint a szociális és alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés elégtelenségeit.

Kinevezésem esetén fokozni kívánom a vidéki és távoli területeken élő nők esélyegyenlőségének előmozdítására irányuló erőfeszítéseket is. Hatalmas hozzájárulásuk ellenére ezek a nők gyakran nem egyenlő eséllyel férnek hozzá az erőforrásokhoz, az oktatáshoz és a döntéshozatalhoz. A mezőgazdaságért és élelmiszerügyért felelős biztossal együttműködve gondoskodni fogok arról, hogy a vidéki és távoli területeken élő nők támogatása érdekében aknázzuk ki szakpolitikai intézkedéseink eredményeit és a rendelkezésre álló forrásokat, beleértve a 2023–2027 közötti időszakra szóló KAP-ot is, amely kifejezetten megemlíti a vidéki és távoli területeken élő nők helyzetének javítását. Az alapvető és a szociális szolgáltatások a vidéki és távoli területeken élő nők társadalmi beilleszkedését támogató legfontosabb stratégiai eszközök. Gondoskodni fogok arról, hogy ezeken a területeken az említett szolgáltatások nyújtására irányuló beruházások – a nők javát szolgálva – továbbra is uniós finanszírozásban részesüljenek.

14. A nemi alapú erőszak olyan súlyos probléma, amely az EU-ban minden nőt érint otthon, a munkahelyen vagy az utcán. Hogyan kívánja biztosítani a nőkkel szembeni erőszakra és a kapcsolati erőszakra szóló irányelv és az isztambuli egyezmény teljes körű végrehajtását az EU minden részén? Az irányelv megemlíti a szexuális erőszakot és az internetes megfélemlítést, de ennél többre van szükség. Milyen intézkedéseket fog tartalmazni a számítógépes megfélemlítésről szóló, küszöbön álló cselekvési terv annak biztosítása érdekében, hogy a digitális terek biztonságosak legyenek az online zaklatással, gyűlöletbeszéddel és az online bántalmazással szemben? A cselekvési terv foglalkozni fog-e a nők lealacsonyítására és hírnevük megtépázására használt megosztott és terjesztett – köztük a mesterséges intelligencia által generált – képekkel, mint a deepfake vagy a képalapú szexuális bántalmazást bemutató tartalmak? Hogyan lehet ezt többek között a technológiai vállalatok általi megelőzés révén elérni? Prioritásként fogja-e kezelni a tagállamok számára iránymutatások kidolgozását a beleegyezés szexuális kapcsolatokban betöltött szerepéről, valamint a szexuális felvilágosításról szóló figyelemfelkeltő kampányok létrehozásáról valamennyi tagállamban, és tervez-e jogalkotási javaslatokat vagy kezdeményezéseket előterjeszteni a nemi erőszak bűncselekménnyé nyilvánítására vonatkozóan a nemi erőszak beleegyezés alapján történő meghatározásával? Szándékában áll-e a nemi erőszak elleni küzdelemre irányuló új, célzott javaslatok kidolgozása, köztük az úgynevezett „uniós bűncselekmények” jelenlegi listájának bővítéséről és a nemi alapú erőszaknak az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében felsorolt bűncselekmények új területeként való megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslat benyújtása, a Parlament kérésének megfelelően?

Az erőszaktól és sztereotípiáktól való mentesség a 2020–2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégia egyik fő pillére. Büszke vagyok arra, hogy az EU idén májusban elfogadta a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló úttörő irányelvet. Most gondoskodnunk kell arról, hogy az új jogszabály alkalmazása az átültetés 2027. júniusi határidejéig tényleges gyakorlattá váljon. Támogatni fogom a tagállamokat az irányelv időben történő és helyes végrehajtásában. Az irányelv ezzel egyidejűleg hozzájárul az Európai Unió isztambuli egyezmény alapján fennálló kötelezettségeinek a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén történő végrehajtásához a tagállamokban, köztük azokban is, amelyek még nem erősítették meg az egyezményt.

Az isztambuli egyezményt emellett az uniós közigazgatás szintjén is végre kell hajtani. Minden intézménynek, ügynökségnek, küldöttségnek és szervnek be kell vezetnie egy intézkedéscsomagot, amely szilárd zaklatásellenes politikákat és kereteket tartalmaz. A költségvetésért, csalás elleni küzdelemért és közigazgatásért felelős biztossal együttműködve meg fogom erősíteni a koordinációt valamennyi uniós intézménnyel – köztük az Európai Parlamenttel –, biztosítva, hogy közigazgatásaink eleget tegyenek a követelményeknek, és teret adva a bevált gyakorlatok megosztásának.

Az Alapjogi Ügynökség egyik felmérése már 2015-ben feltárta, hogy az EU-ban minden tizedik nő arról számolt be, hogy nem kívánt, kifejezetten szexuális tartalmú e-mailek vagy a közösségi oldalakon kapott szöveges üzenetek vagy ajánlatok formájában már volt része internetes zaklatásban. E veszély azóta csak tovább súlyosbodott. Az online zaklatás különösen érzékenyen érinti az aktív közéleti szerepet vállaló nőket, hiszen elhallgattathatja őket, akadályozhatja társadalmi szerepvállalásukat és alááshatja a demokrácia elvét.

A mesterséges intelligencia által generált lealacsonyító képek közelmúltbeli online terjedése rávilágított arra, hogy a nők elleni erőszak mennyire strukturális probléma. Már jelenleg is vannak eszközeink, amelyeket teljes mértékben ki kell használnunk. A nőkkel szembeni erőszakra szóló irányelv bűncselekménnyé nyilvánítja az intim vagy manipulált anyagok nem beleegyezésen alapuló megosztását, az áldozatok számára pedig biztosítja a

szükséges támogatást és megkönnyíti az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést. A digitális szolgáltatásokról szóló rendelet szintén szigorúan szabályozza az online nemi alapú erőszak kezelését, így például egyértelmű megjelölési mechanizmusokat vezet be és rendelkezik az e kérdésekben szakértelemmel rendelkező megbízható bejelentői státusz odaitéléséről. Előírja továbbá az online óriásplatformokat és nagyon népszerű online keresőprogramokat üzemeltető szolgáltatók számára, hogy végezzenek kockázatértékelést, és – a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos kockázat azonosítása esetén – hozzanak hatékony kockázatsökkentő intézkedéseket. A Bizottság már több minősített szervezettel szemben hozott vizsgálati intézkedéseket a generatív mesterséges intelligenciából eredő kockázatokkal kapcsolatban, és nagyon szorosan együttműködik az Európai Algoritmikus Átláthatósági Központ szakértőivel az MI által létrehozott tartalmak, például a deepfake vagy a képalapú szexuális bántalmazás problémájának kezelése érdekében.

A mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály szabályokat vezet be a generatív mesterséges intelligenciára vonatkozóan, nevezetesen előírja a deepfake jelölését és a mesterséges intelligencia által generált kimeneteket észlelni képes műszaki megoldások beépítését. Ez ténylegesen lehetővé teszi az online szolgáltatók számára az ilyen tartalmak azonosítását és a szükséges intézkedések megtételét, például a nőket hamisan meztelenül ábrázoló tartalmak eltávolítását. Ezen túlmenően a mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály tiltja az olyan mesterséges intelligenciát, amely ilyen megtévesztő tartalom felhasználásával személyeket manipulál és kárt okoz. E szabályok megsértése jelentős bírságok kiszabását vonhatja maga után. A Bizottságon belül folyamatban van egy gyakorlati iránymutatás kidolgozása, amely a mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály e tilalmakra vonatkozó, 2025 februárjától alkalmazandó rendelkezéseinek gyors és koherens alkalmazását hivatott biztosítani.

Kinevezésem esetén a 2020–2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégiában bejelentetteknek megfelelően közre fogok működni egy olyan önkéntes keret létrehozásában, amely összefogja az online platformokat és más érdekelt feleket a nők online védelmének javítása érdekében. Együttműködést kívánok kezdeményezni a közösségimédia-platformokkal a nők és lányok elleni online erőszakkal szembeni fellépés terén. Ezek az intézkedések együttesen Unió-szerte biztosítani fogják a nemi alapú online erőszak hatékony kezelését, hogy az áldozatok biztosak lehessenek afelől, hogy a törvény hatékonyan védi őket, és hogy az illegális online erőszak ne maradjon büntetlenül.

Kinevezésem esetén teljeskörűen támogatni fogom a technológiai szuverenitásért, biztonságért és demokráciáért felelős ügyvezető alelnök arra irányuló erőfeszítéseit, hogy határozott üzenetet küldjön e jogszabályok maradéktalan végrehajtásáról, biztosítsa, hogy a mesterséges intelligenciáról szóló jogszabályhoz kapcsolódó iránymutatás figyelembe vegye a nők lealacsonyítására és hírnevük megtépázására használt, mesterséges intelligencia által generált képek okozta potenciális károkat, valamint gondoskodjon az internetes megfélemlítés, a jogellenes gyűlöletbeszéd és a nemi alapú erőszak hatékony kezeléséről.

Az elmúlt években az internetes megfélemlítés eszkalációjának is tanúi lehettünk. Biztosi kinevezésem esetén támogatni fogom a generációk közötti méltányosságért, ifjúságért, kultúráért és sportért felelős biztos tevékenységét annak érdekében, hogy összefogjuk az általa végzett munkát és az egyenlőséggel kapcsolatos munkaterületeket.

Végezetül, ami a nemi alapú erőszakot mint új uniós bűncselekményt illeti, a Tisztelt Képviselők figyelmébe ajánlom a 10. kérdésre adott válaszokat.

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság kérdése

15. Egyenlőségért felelős biztosjelöltként hogyan fogja az egyenlőséggel kapcsolatos kérdéseket valamennyi releváns szakpolitikai területen érvényesíteni, és hogyan fog koherens és inkluzív megközelítést biztosítani, például az Ön felelősségi körébe tartozó különböző esélyegyenlőségi stratégiák, valamint a szegénység elleni új stratégia, a szociális jogok európai pillérére vonatkozó cselekvési terv és a megfizethető lakhatásra vonatkozó új európai terv között? Az új nemi esélyegyenlőségi stratégiát illetően milyen intézkedéseket tervez a nemek közötti bérszakadék és a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenség megszüntetése érdekében? Milyen jogalkotási intézkedéseket tervez a nők munkahelyi helyzetének megerősítése, és különösen annak érdekében, hogy a nőket az EIGE által említett, „az anyaságból eredő hátrány” miatt érő számos hátrányos helyzetet kezeljék? Hogyan fog a stratégia a szülők és a gondozók esetében a munka és a magánélet közötti egyensúllyal foglalkozni, különös tekintettel a koragyermekkori gyermekgondozásra, hogy megkönnyítse a nők munkaerőpiacra való visszatérését?

Kötelezettséget vállal-e arra, hogy a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló jelenlegi stratégiát a 2025 és 2030 közötti időszakra vonatkozó új kiemelt kezdeményezésekkel aktualizálja, és mely kiemelt területekre összpontosítana az elkövetkező években? A fogyatékossgal élő személyek jogainak védelme érdekében hogyan fogja biztosítani az olyan jogszabályok megfelelő végrehajtását, mint az európai fogyatékossgai kártya és az európai parkolási kártya? A fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény szerinti uniós és tagállami kötelezettségekkel összhangban milyen egyéb uniós intézkedéseket tervez a fogyatékossgal élő személyek társadalmi és gazdasági helyzetének javítása érdekében, különös tekintettel a szabad mozgásukat, valamint a különböző uniós tagállamokban való tartózkodásukat és munkavállalásukat gátló akadályok felszámolására?

Egyenlőségért felelős biztosi kinevezésem esetén az esélyegyenlőségi munkacsoport tevékenységére és a kollégáimmal való szoros kapcsolattartásra támaszkodva gondoskodni fogok arról, hogy az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség valamennyi szakpolitikában döntési szemponttá váljon. Törekedni fogok az egyenlőséggel kapcsolatos adatok minőségének javítására, hogy a különböző csoportok esélyegyenlőségi szükségleteinek és aggályainak kezelését megbízható tényalapokra tudjuk helyezni. Elő fogom mozdítani az átláthatóságot az egyenlőségközpontú Unió megvalósítása terén elért eredmények számbavétele során. Meg fogom erősíteni a párbeszédet a nemzeti, regionális és helyi szintű szereplőkkel, és be fogom vonni az érintetteket. A vonatkozó stratégiák keretében törekedni fogok a megkülönböztetéssel szembesülő személyek érdekeit szolgáló intézkedések azonosítására, beemelésére és előterjesztésére, figyelmet fordítva például a marginalizált közösségekre, így a romákra, a fogyatékossgal élő személyekre, az idősekre és az egyedülálló anyákra. Az egyenlőségközpontú Unió előmozdításához egyesítenünk kell erőnket.

Szorosan együtt fogok működni az emberekért, készségekért és felkészültségért felelős ügyvezető alelnökkel, aki a szociális jogok európai pillérének végrehajtására vonatkozó új cselekvési tervet és egy uniós szegénység elleni stratégiát fog előterjeszteni, valamint az energiaügyért és lakhatásért felelős biztossal, aki be fogja mutatni a megfizethető lakhatásra vonatkozó első európai tervet.

Bár a következő nemi esélyegyenlőségi stratégia intézkedései a folyamatban lévő tanulmányok eredményeitől és a széles körű nyilvános konzultációs folyamatától függenek, az már most egyértelmű, hogy a nemek közötti munkaerőpiaci szakadék áthidalásához további intézkedésekre lesz szükség. A bérek, illetve a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenséggel kapcsolatos álláspontomat a 13. kérdésre adott válaszban részletesen kifejtettem.

Az anyaságból eredő bérhátrányt egész egyszerűen tisztességtelennek tartom. Alapját az a jelenség képezi, hogy a munkáltatók gyakran elfogultan viszonyulnak az anyákhoz és hátrányos megkülönböztetésben részesítik őket. Ennek kiküszöbölése érdekében további lépéseket fogok tenni a káros nemi sztereotípiák ellen, és együtt fogok működni az esélyegyenlőségi szervekkel és a munkaügyi felügyelőségekkel az anyák – de ugyanúgy a családi szabadságot igénybe venni kívánó apák – munkahelyi hátrányos megkülönböztetésének kezelése érdekében. Szilárd jogi kerettel rendelkezünk, amelynek hatékony végrehajtását valamennyi tagállam tekintetében alaposan meg fogom vizsgálni. A fizetetlen munka egyenlőtlen elosztásának és a gondozás kérdésének kezelése érdekében biztosítani fogom, hogy a tagállamok teljes mértékben és hatékonyan hajtsák végre a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelvet, és tegyenek eleget a kisgyermekkori nevelésről és gondozásról szóló ajánlásban foglaltaknak. Az emberekért, készségekért és felkészültségért felelős ügyvezető alelnökkel szorosan együttműködve szorgalmazni fogom, hogy a tagállamok javítsák a gondozási szolgáltatások (köztük a tartós ápolás-gondozás) rendelkezésre állását és minőségét, többek között uniós finanszírozás igénybevételével.

Amint azt a 13. kérdésre adott válaszban kifejtettem, a jelenlegi biztosi testület által előterjesztett kezdeményezésekre építve, illetve azokat továbbfejlesztve kívánom megszüntetni a fennmaradó hiányosságokat és előmozdítani a fogyatékossgal élő személyek számára akadálymentes Európa létrehozását. Ez magában foglalja a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtására irányuló munkát. A továbbiakban is kiemelt prioritás marad a foglalkoztatás, az önálló életvitel, az akadálymentesség és a fogyatékossgal kapcsolatos szempontok valamennyi szakpolitikai területen való általános érvényesítése.

Határozott fellépéssel kívánom támogatni az európai fogyatékossgai kártyáról, illetve az európai parkolási kártyáról szóló új irányelv megfelelő végrehajtását. Fel fogom venni a kapcsolatot a tagállamokkal, hogy az elkövetkező két és fél évben segítséget nyújtsak az átültetési folyamattal kapcsolatos erőfeszítéseikhez. Gondoskodni fogok arról is, hogy a jogi keret kiegészítése és a kártyák nemzeti szintű bevezetésének lehetővé tétele érdekében elkészüljenek a felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok, mindenekelőtt a fizikai kártyák digitális jellemzőit meghatározó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus, amelyet az irányelv hatálybalépésétől számított egy éven belül kell elfogadni.

A Közegészségügyi Albizottság kérdése

16. Az Ön egyik feladata, hogy új stratégiát dolgozzon ki a közegészségügyi veszélyekkel szembeni egészségügyi ellenintézkedések támogatására. Ebben az összefüggésben döntő szerepet játszik az európai stratégiai autonómia hiánya, valamint a gyógyszerhatóanyagok behozatalától való jelenlegi túlzott mértékű függőség. Alapvető fontosságú egy olyan szilárd mechanizmus létrehozása, amely támogatja a gyógyszerhatóanyagok, valamint a betegek számára megfizethető és hozzáférhető kész gyógyszerek előállítását Európában. Ez nemcsak akkor bizonyulna alapvető fontosságúnak, ha újból egy világvjárvánnyal kellene szembenéznünk, hanem kritikus jelentőségű lenne általában véve az európai betegségek – a gyakori és a ritka betegségek – megelőzésének és kezelésének fejlesztése szempontjából is. Kérjük, vázolja fel az egészségügyi kihívásokra való felkészültség javítására irányuló stratégiáját, figyelembe véve a globális szolidaritást is. Kérjük, válaszában térjen ki különösen az Unión belüli és kívüli együttműködési infrastruktúrára, arra, hogy miként lehetne szilárd mechanizmust kialakítani a kritikus fontosságú gyógyszerek és összetevők gyártására, fejlesztésére és rendelkezésre állására, hogyan csökkenthető az EU külföldi beszállítóktól való függősége, és hogyan biztosítható a közegészségügyi politika finanszírozása, többek között az uniós egészségügyi programon keresztül.

Biztosi kinevezésem esetén a nemzetközi partnerségekért felelős biztossal és az egészségügyért és állatjólétért felelős biztossal karöltve nagy hangsúlyt fogok fektetni a nemzetközi együttműködésre, hiszen a globális egészségügyi válságok megkövetelik a globális együttműködést és szolidaritást.

A Bizottság már most is ebben a szellemben tevékenykedik, és szorosan együttműködik a nemzetközi partnerekkel és a harmadik országokkal. Ezen partnerségeknek komoly próbatételt kellett kiállniuk idén nyáron, amikor az afrikai kontinensen megjelent, majd több országban elterjedt a majomhimlő egy súlyosabb variánsa, amely a leginkább veszélyeztetett csoportok körében haláleseteket okozott. Az elmúlt években kialakított együttműködésre építve elsőként juttattunk el oltóanyagokat a Kongói Demokratikus Köztársaságba, két héten belül azt követően, hogy az Egészségügyi Világszervezet nemzetközi horderjű közegészségügyi-járványügyi szükséghelyzetet hirdetett ki, lehetővé téve az oltási kampányok haladéktalan megkezdését. Ez nem lett volna lehetséges a Covid19-világvjárvány óta kiépített bizalmi kapcsolatok és a határokon át terjedő egészségügyi veszélyekre vonatkozó megerősített keret – többek között a HERA létrehozása – nélkül. A fellépés során a Bizottság figyelembe vette és támogatta a tagállamok által adományozott oltóanyagok megosztását is. A Team Europe megközelítésnek köszönhetően ma vezető partnernek számítunk a járványra való reakálás terén.

Kinevezésem esetén egyrészt támogatni fogom az egészségügyért és állatjólétért felelős biztos munkáját a világvjárványokról szóló tervezett megállapodással összefüggésben, amelynek célja, hogy globális szinten javítsa a jövőbeli világvjárványok megelőzését, az azokra való felkészültséget és reagálást, másrészt pedig együttműködést fogok folytatni a nemzetközi partnerségekért felelős biztossal a Global Gateway megerősítése érdekében. A beruházásoknak nem csak az Európai Unióra kell összpontosítaniuk, hanem globális partnereink támogatására is, hogy ki tudják fejleszteni saját reziliens gyártási kapacitásaikat. Folytatódnak majd a meglévő kezdeményezések – például az oltóanyagok, gyógyszerek és egészségügyi technológiák afrikai gyártására és az azokhoz való hozzáférésre vonatkozó kiemelt kezdeményezés a Team Europe égisze alatt –, amelyek hasznos modellként fognak szolgálni az alacsony és közepes jövedelmű országok kapacitásainak megerősítéséhez.

Ugyanakkor a beszerzés és az adományozás ösztönzéséhez elengedhetetlen, hogy rendelkezésre álljanak egészségügyi ellenintézkedések. Amint az a Covid19-világvjárvány során kiderült, a tartalékgyártási és ellátási kapacitások hiánya, a gyógyszerek gyártásának és forgalmazásának összetett globális értékláncai, valamint a harmadik országoktól való függőségek forrásainak elégtelen diverzifikációja rövid időn belül az alapvető egészségügyi ellenintézkedések hiányához vezethet. Ezért úgy vélem, hogy az Európai Uniónak további beruházások révén növelnie kell autonómiáját a kritikus egészségügyi ellenintézkedések előállítása terén. Kinevezésem esetén támogatni fogom az egészségügyért és állatjólétért felelős biztosnak a kritikus fontosságú gyógyszerekről szóló jogszabályra irányuló munkáját, amelynek célja ellátási láncaink rezilienciájának megerősítése és a nem uniós országoktól való függőségünk csökkentése a kritikus fontosságú gyógyszerek és összetevők tekintetében.

A Bizottság megválasztott elnökétől megbízást kaptam az egészségügyi ellenintézkedésekre vonatkozó új stratégia kidolgozására, amely az elképzelések szerint a terápiás készítményekre, az oltóanyagokra, a diagnosztikára, az orvostechikai eszközökre és az egyéni védőeszközökre egyaránt ki fog terjedni. A stratégia átfogó megközelítést alkalmazna, amely a fenyegetésértékeléstől kezdve az új prototípusok és termékek kutatásának és fejlesztésének támogatásán keresztül a termelés válság idején történő bővítéséig, valamint az ilyen kritikus termékek készletfelhalmozási mechanizmusáig minden részletre kiterjed. A vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris

(CBRN) fenyegetésekre való felkészülés részeként és egy szélesebb körű készletfelhalmozási stratégiára támaszkodva az új stratégia kihasználná az olyan eszközöket, mint a közös beszerzés és a készletfelhalmozás.

Egy ilyen stratégia csak akkor hozhat gyakorlati eredményeket, ha azt összehangolt megközelítésbe helyezzük, a releváns szakpolitikai eszközök megerősített uniós eszköztára révén. A végrehajtást illetően számítok az Európai Parlament és a Tanács támogatására.